

PELBAGAI DASAR SEPANJANG KEMAJUAN NEGARA

Oleh:

*Jasiman Bin Ahmad
& Nora Binti Samat*

*GOODMARK ENTERPRISE
Kuala Lumpur*

GOODMARK ENTERPRISE

29A, Jalan Jejaka Lima,
Taman Maluri, Jalan Cheras,
55100 Kuala Lumpur.

Tel: 03-9828198

Fax: 03-9827449

© GOODMARK ENTERPRISE

Cetakan Pertama2000

AMARAN ATAS HAKCIPTA

Semua hak terpelihara. Sebarang bahagian dalam buku ini tidak boleh diterbitkan semula atau dipindahkan dalam sebarang bentuk atau dengan sebarang cara, baik dengan elektronik, mekanik, penggambaran ataupun sebaliknya tanpa izin yang bertulis terlebih dahulu daripada pihak Penerbit.

Perpustakaan Negara Malaysia Data Pengkatalogan-dalam-Penerbitan

Jasiman bin Ahmad

Pelbagai dasar sepanjang kemajuan negara / Jasiman bin Ahmad,
Nora binti Samat.

(Siri pembangunan negara)

ISBN 983-057-210-2 (set)

ISBN 983-057-215-3

1. Malaysia--Government policy. 2. Malaysia--Foreign relations.

I. Nora binti Samat. II. Judul. III. Siri.

303.49595

Dicetak Oleh: Image Design Enterprise
Kuala Lumpur

M
338.9595
JAS

- 3 NOV 2003

NASKAH PEMELIHARAAN
PERPUSTAKAAN NEGARA MALAYSIA

APB 01114559

PRAKATA

PELBAGAI usaha yang dilakukan oleh kerajaan telah merangsang kemajuan negara menjelang alaf baru. Pengenalan dasar-dasar yang digubal sejak mencapai kemerdekaan sehingga kini adalah sebagai landasan kerajaan untuk menyaksikan pertumbuhan negara dalam segala sudut.

Sehubungan itu, kerajaan menggalakkan masyarakat supaya mengikuti garis panduan yang telah diperkenalkan oleh kerajaan dalam usaha untuk memajukan negara. Ini disebabkan perancangan yang dibuat kerajaan akan membolehkan semua pembangunan dapat dicapai dengan jayanya.

Siri Pembangunan Menjelang Alaf Baru menerangkan secara terperinci mengenai kemajuan pelbagai aspek sama ada berkaitan dengan negara, dasar-dasar yang dilancarkan ataupun peranan rakyat Malaysia. Oleh kerana pengolahan bahasa yang mudah dan menyeluruh, diharapkan siri ini membantu masyarakat Malaysia mengetahui kemajuan negara secara menyeluruh.

PENERBIT

KANDUNGAN

Muka Surat

Pengenalan	1
Rancangan Pembangunan Lima Tahun	2
Pelbagai Dasar Untuk Pembangunan Negara	22
Sokongan Pelbagai Jabatan	38
Sokongan Pelbagai Lembaga Kemajuan	43
Sokongan Pelbagai Institut Penyelidikan	50
Kerjasama Pelbagai Negara	55
Kesimpulan	58

BAB 1

PENGENALAN

Malaysia merupakan salah sebuah negara membangun yang mempunyai tahap ekonomi yang memberangsangkan. Kecapaian yang dimiliki sejak kemerdekaan telah menjadikan Malaysia sebagai negara yang disegani di peringkat antarabangsa.

Sebelum mengecapi kejayaan yang cemerlang, Malaysia terpaksa mengharungi pelbagai liku untuk memastikan negara berada sebaris dengan negara membangun yang lain. Tidak kurang juga masalah perkauman yang dihadapi sehingga meletusnya beberapa tragedi yang memburukkan diari negara.

Bagi memastikan kejayaan ini, Malaysia telah merangka berpuluh-puluh dasar untuk merangsang pembangunan negara. Antara dasar yang menjadi tunggak kemajuan negara ialah Rancangan Lima Tahun yang telah dimulakan sejak tahun 1950. Kemudian rancangan tersebut masih diteruskan untuk memastikan Malaysia menjadi negara maju menjelang alaf akan datang.

Malaysia juga telah melahirkan beberapa dasar sampingan

yang menyokong kemajuan negara. Dasar-dasar ini dihayati semua kaum dengan penuh sebagai satu garisan menuju ke era pembangunan yang drastik.

Terdapat juga beberapa badan, institusi, jabatan yang ditubuhkan untuk menyokong kemajuan yang diasaskan kerajaan. Badan-badan inilah yang mampu membentuk masyarakat supaya menjadi rakyat yang pragmatik dan drastik dalam mengejar kemajuan.

Kecapaian Malaysia ke arena antarabangsa telah menyebabkan termeteri beberapa perjanjian yang menguntungkan. Banyak teknologi canggih diimport dari negara luar. Penghantaran para pelajar juga dijadikan sebagai aset untuk mempraktikkan teknologi ke dalam pembangunan negara.

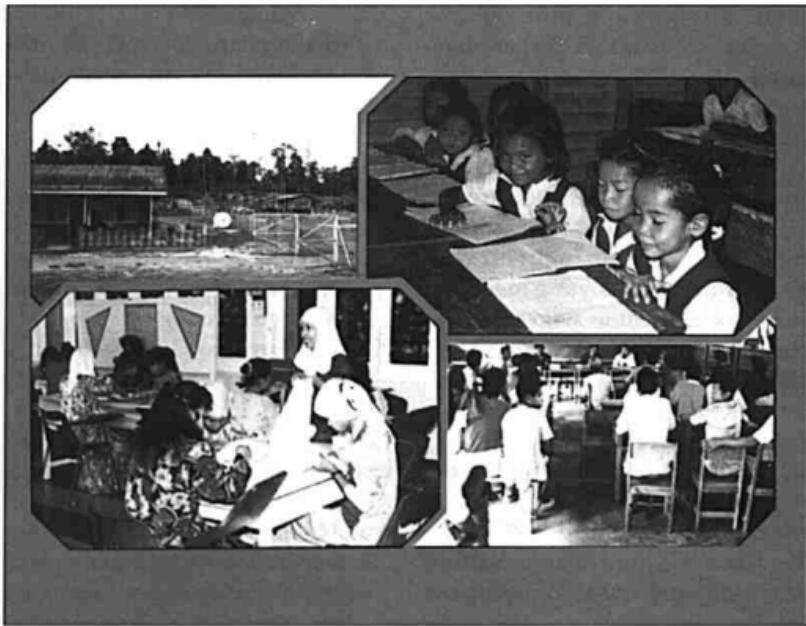
Hubungan dua hala yang berteraskan ekonomi negara juga amat dialu-alukan. Ini penting untuk mempertingkatkan eksport barang ke luar negara. Pada masa yang sama hubungan pelbagai negara boleh meningkatkan ekonomi apabila melakukan perhubungan perdagangan.

BAB 2

RANCANGAN PEMBANGUNAN LIMA TAHUN

Umumnya sejarah perancangan pembangunan negara diklasifikasi kasikan kepada dua fasa utama iaitu perancangan zaman penjajahan dan selepas negara mencapai kemerdekaan. Fasa pertama mencakupi rangka Rancangan Pembangunan Persekutuan Tanah Melayu 1950-55 dan Rancangan Malaya Pertama 1965-60 (RM1). Fasa kedua pula merangkumi Rancangan Malaya

Kedua 1961-65 (RM2), Rancangan Malaysia Pertama 1966-70 (RMK-1), Rancangan Malaysia Kedua 1971-75 (RMK-2), Rancangan Malaysia Ketiga 1976-1980 (RMK-3), Rancangan Malaysia Keempat 1981-85 (RMK-4), Rancangan Malaysia Kelima 1986-1990 (RMK-5), Rancangan Malaysia Keenam 1991-95 (RMK-6) dan Rancangan Malaysia Ketujuh 1996-2000 (RMK-7).

Rancangan Pembangunan Lima Tahun, memastikan kemajuan secara seimbang

Rangka Rancangan Pembangunan dilakukan secara menyeluruh terutama di kawasan pedalaman

1. Rangka Rancangan Pembangunan Persekutuan Tanah Melayu (PTM) 1950-1955

Rangka Rancangan Pembangunan adalah satu program yang dilaksanakan pelbagai jabatan kerajaan tanpa sebarang penyelepasan antara satu projek dengan projek yang lain. Terdapat empat objektif yang terkandung dalam rangka tersebut. Antaranya:

- Pembangun perkhidmatan masyarakat.
- Pembangunan sumber-sumber negara.

c. Pembangunan perdagangan dan perindustrian.

d. Rumusan mengenai sumber-sumber kewangan untuk membiayai rancangan ini.

Di awal rangka rancangan ini kerajaan British telah memperuntukkan sebanyak RM237.1 juta untuk melaksanakannya. Daripada jumlah itu sebanyak RM214.6 juta merupakan perbelanjaan modal dan RM22.5 juta untuk perbelanjaan berulang. Kemudian jumlah tersebut ditambah sebanyak RM169 juta lagi.

Tujuan utama rangka pem-

bangunan ini adalah untuk menjaga kepentingan British yang lebih dominan dalam perladangan dan perlombongan di negara ini. Ini disebabkan Britain menghadapi masalah imbalan pembayaran dan mata wang mereka yang mengalami penurunan. Oleh itu kerajaan Britain cuba menggiatkan sektor perladangan dan perlombongan supaya terdapat lebihan yang akan dikumpulkan di London untuk menyokong mata wang mereka.

Sungguhpun demikian perbelanjaan pembangunan lebih menjurus kepada sektor eksport dan perbandaran. Tidak ada perbelanjaan yang digunakan untuk membasmi kemiskinan. Kerajaan British menganggap pembasmian merupakan satu pembaziran.

Daripada peruntukan yang telah diluluskan, sebanyak RM67.7 juta digunakan untuk menubuhkan Jabatan Kerja Raya, RM30.8 juta untuk perkhidmatan telekom dan perhubungan dan RM80 juta adalah untuk bekalan elektrik. Jadi di sini boleh ditegaskan bahawa sebanyak 60 hingga 70 peratus peruntukan digunakan untuk membangunkan prasarana negara. Peruntukan ini adalah jelas untuk memudahkan kerajaan British membawa lebih banyak sumber kekayaan ke negara mereka.

Selain itu juga pihak British telah menempatkan masyarakat Cina di beberapa buah kampung baru. Tujuan adalah untuk menekat perhubungan masyarakat Cina dengan pengaruh komunis, sedangkan pada masa itu tidak terdapat pembangunan di kawasan desa khususnya di kawasan yang didiami masyarakat Melayu.

2. Rancangan Malaya Pertama dan Rancangan Malaya Kedua 1956-1965 (RM1 & RM2)

Rancangan Malaya Pertama (RM1) telah dilancarkan pada tahun 1956 sebagai rancangan pembangunan lima tahun sebelum negara mencapai kemerdekaan. Rancangan ini lebih menekankan kepada pembangunan ekonomi terutama di kawasan luar bandar. Oleh itu sebanyak RM478.2 juta atau 445.5 peratus telah diperuntukan untuk memastikan ekonomi masyarakat luar bandar ditingkatkan. Antara objektif utama RM1 ialah:

- a. Menyediakan kemudahan asas kepada masyarakat luar bandar untuk meningkatkan sosio-ekonomi mereka.
- b. Membuka lebih banyak peluang pekerjaan untuk me-

- ningkatkan ekonomi mereka.
- c. Memperluaskan lain-lain pengeluaran dengan memberi tumpuan kepada tanaman lain yang lebih produktif selain getah sebagai asas ekonomi.
 - d. Meninggikan keluaran per kapita dan mengelakkan kesan-kesan buruk yang mungkin berlaku akibat kejatuhan harga getah.
 - e. Memperbaiki dan memperkembangkan perkhidmatan sosial dalam menyediakan peluang-peluang pekerjaan dalam bidang kesihatan dan pelajaran.

Namun begitu matlamat ini terpaksa digubal apabila getah mendapat saingan daripada getah tiruan dan pengisytiharan kemerdekaan pada 31 Ogos 1957. Antara penggubalan tersebut adalah mendedahkan kelemahan struktur asas ekonomi Malaya yang terlalu bergantung kepada bijih timah dan getah. Oleh itu ekonomi negara tidak dapat dibangunkan secara menyeluruh.

Setelah mencapai kemerdekaan kerajaan telah menjanjikan tahap pembangunan yang drastik. Pada masa itu kerajaan telah merangka lima tahun da-

lam rancangan pembangunan untuk menjurus kepada pembangunan yang lebih menyeluruh.

Penubuhan Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan (FELDA) pada tahun 1956 adalah salah satu langkah untuk majukan sosio-ekonomi masyarakat luar bandar. Pada masa yang sama kerajaan juga telah menubuhkan Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar yang mengkaji kelemahan sosio-ekonomi masyarakat luar bandar. Dengan tertubuhnya kementerian ini bermakna segala kelemahan dapat ditangani. Rancangan Malaya Kedua adalah kesinambungan daripada Rancangan Malaya Pertama.

3. Rancangan Malaysia Pertama 1966-1970 (RMK-1)

Rancangan Malaysia Pertama 1965-1970 merupakan rancangan pembangunan yang lebih menyeluruh di seluruh negara meliputi Sabah dan Sarawak yang telah memasuki Malaysia pada tahun 1963. Oleh itu rancangan ini dijangka dapat membangunkan negara di samping memupuk intergrasi antara negeri-negeri yang membentuk Malaysia.

Terdapat sekurang-kurang tiga kajian yang telah dihasilkan sebagai landasan untuk meng-

Bancian kemiskinan turut dijalankan di kawasan pedalaman

gubal dasar-dasar dalam Rancangan Malaysia Pertama (RMK-1). Antaranya:

- a. Laporan Misi Bank Dunia 1963.
- b. Laporan IBRD 1965 (*industrialization in Malaysia*).
- c. Laporan Kongres Ekonomi Bumiputera Pertama 1965.

Laporan Misi Bank Dunia dan Laporan IBRD merupakan faktor dalam pengubalan Dasar Perindustrian Negara. Antara lain RMK-1 menekankan pendapatan yang tinggi dan peluang pekerjaan dalam jangka masa 20

tahun akan datang. Oleh itu kerajaan amat menekankan kepada sektor perindustrian supaya meningkatkan ekonomi negara.

Menyedari hal ini kerajaan telah menubuhkan Lembaga Pembangunan Perindustrian Persekutuan yang menubuhkan beberapa akta sebagai menyokong dasar tersebut. Antaranya Akta Galakan Pelaburan dan Lembaga Tarif.

Kongres Ekonomi Bumiputera Pertama yang telah diadakan pada tahun 1965 menunjukkan perhatian yang lebih menjurus kepada Bumiputera untuk meningkatkan ekonomi dalam bidang yang berkaitan dengan sektor perindustrian.

Kongres Ekonomi Bumiputera Pertama juga turut mendesak kerajaan supaya menubuhkan satu badan yang lebih bertanggungjawab kepada masyarakat Bumiputera. Oleh itu Majlis Amanah Rakyat (MARA) telah ditubuhkan dengan mempercepatkan peluang perniagaan di kalangan Bumiputera.

PERNAS yang ditubuhkan pada tahun 1969 juga turut menekankan kebijakan masyarakat Melayu yang jauh ketinggalan berbanding masyarakat lain. Sungguhpun demikian penyerataan masyarakat Melayu dalam ekonomi negara masih perlahan sehingga terdapat jurang antara masyarakat Melayu dengan masyarakat lain. Oleh itu pada 13

Mei 1969 berlaku rusuhan kaum sehingga memaksa darurat diisyiharkan pada 14 Mei 1969.

Sememangnya RMK-1 amat menekankan kemajuan Bumiputera. Oleh itu terdapat pertikaian antara kaum lain dalam pemerintah. Kerajaan juga terpaksa mengambil alternatif lain dengan memajukan kaum bukan Bumiputera di kawasan pedalamam. Bagi menguatkan lagi kemajuan tersebut. Dasar Ekonomi Baru dan Rancangan Malaysia Kedua telah diperkenalkan dan rancangan ini direka untuk meneruskan pembangunan negara dengan lebih berkesan lagi.

Kerajauan sentiasa memberi peluang kepada masyarakat Bumiputera dalam perniagaan

Perbelanjaan Rancangan Malaysia Pertama 1965-1970

Rancangan Malaysia Pertama (RMK-1) merupakan rancangan lima tahun yang berteraskan pembangunan telah dihasilkan selepas mencapai kemerdekaan. Konsep perancangan lima tahun ini adalah untuk membasmi kemiskinan terutama masyarakat Melayu yang mendiami di kawasan desa atau pedalaman.

Rancangan Malaysia Pertama adalah lanjutan daripada Rancangan Malaya Pertama dan Rancangan Malaya Kedua. Cuma yang membezakan ialah RMK-1 lebih bersikap menyeluruh kerana mencakupi dua negeri iaitu Sarawak dan Sabah yang baru menyertai negara pada tahun 1963.

Oleh itu rancangan yang dilakukan lebih menyeluruh dengan berteraskan acuan sendiri. Sememangnya sebelum negara mencapai kemerdekaan, pembangunan lebih menitikberatkan soal-soal pelaburan atau sosio-ekonomi yang memberi keuntungan kepada penjajah. Oleh itu penerapan nilai-nilai yang berkaitan dengan prasarana dan pembangunan secara global perlu dijalankan untuk memastikan penduduk negara ini mendapat keselesaan.

Dalam RMK-1, kerajaan telah memperuntukkan sebanyak RM4242.2 juta untuk memba-

ngunkan negara dalam pelbagai bidang selama lima tahun bermula 1966 hingga 1970. Jumlah ini merupakan angka yang besar berbanding dengan Rancangan Malaya Pertama dan Kedua. Dalam RMK-1 ini sebanyak 63.2 peratus diperuntukkan dalam bidang yang berkaitan dengan ekonomi.

Bidang pertanian dan luar bandar adalah antara bidang yang paling dititikberatkan. Sebanyak 26.3 peratus atau RM1114.4 juta diperuntukkan untuk sektor tersebut. Ini disebabkan pada masa itu ekonomi negara lebih berasaskan pertanian. Justeru itu kerajaan telah membuka lebih banyak kawasan pertanian untuk memajukan masyarakat luar bandar.

Selain itu kerajaan telah memperuntukkan sejumlah RM544.9 juta atau 12.8 peratus dalam sektor pengangkutan. Perhubungan awam juga turut diberikan tumpuan walauupun kecil. Begitu juga dengan bidang industri yang hanya untuk mempelbagaikan ekonomi negara.

Dari segi sosial kerajaan telah memperuntukkan sebanyak 17.7 peratus atau RM752.1 juta untuk memberi kemajuan sosial kepada rakyat negara ini. Dari pada jumlah itu sebanyak RM329.4 juta diperuntukkan untuk pendidikan. Kerajaan juga telah membelanjakan sebanyak RM146.6 juta untuk meningkat-

kan kesihatan terutama masyarakat luar bandar.

Perkhidmatan sosial lain seperti biasiswa untuk para pelajar, bantuan untuk masyarakat miskin, pembinaan balai raya dan subsidi juga turut diberikan penekanan dengan peruntukan lebih daripada RM276.1 juta.

Dari segi pentadbiran pula kerajaan hanya memperuntukkan sekitar RM138.1 juta atau 3.3 peratus sahaja. Pentadbiran am ini hanya sebagai penambahan sektor yang sedia ada.

Kerajaan telah memperuntukkan sebanyak 28.2 peratus daripada jumlah perbelanjaan RMK-1 atau RM1199.2 juta untuk menyusun semula jentera keselamatan yang berkaitan dengan ketenteraan, polis, rukun tetangga dan sebagainya.

4. Rancangan Malaysia Kedua 1971-1975 (RMK-2)

Rancangan Malaysia Kedua telah dilaksanakan pada tahun 1971 hingga 1975 sebagai kesinambungan dari Rancangan Malaysia Pertama yang menunjukkan kejayaan yang memberangsangkan. Rancangan lima tahun ini memberi penekanan yang lebih penting kepada aspek yang berkaitan perpaduan. Ini adalah kesan daripada tragedi perselisihan kaum pada 13 Mei 1969.

Bagi memastikan negara berada dalam keadaan harmoni, Rukunegara telah dibuat. Rukunegara ini boleh dijadikan sebagai landasan kepada semua kaum untuk hidup lebih tenteram. Antara yang terkandung dalam rukunegara ialah percaya kepada tuhan, kesetiaan kepada raja dan negara, keluhuran perlembagaan, kedaulatan undang-undang dan kesopanan dan kesusilaan.

Pada masa yang sama kerajaan juga turut menekankan aspek kemiskinan masyarakat yang masih belum berjaya ditangani semasa rancangan pertama dahulu. Pembasmian kekemiskinan lebih menjurus kepada masyarakat yang mendiami kawasan perkampungan dan pedalaman khususnya masyarakat Melayu.

Pembasmian adalah salah satu cara untuk merapatkan jurang perbezaan antara kaum. Ini disebabkan masyarakat Cina lebih maju dan mempunyai pendapatan yang tinggi berbanding kaum lain. Ini menimbulkan kesan yang tidak baik apabila dibandingkan dengan kaum lain.

Kerajaan Malaysia juga turut menghapuskan pengenalan kaum mengikut kerja. Jika dahulu masyarakat Melayu dikenali sebagai masyarakat petani, Cina peniaga dan India peladang, kini penyusunan dilakukan dengan drastik.

Penanaman sayur-sayuran oleh FELCRA

Terdapat penghijrahan berlaku ke atas masyarakat Melayu terutama di kawasan-kawasan bandar. Masyarakat Melayu yang sudah mencebur i bidang lain untuk memastikan tidak ketinggalan jika dibandingkan masyarakat lain.

Penyertaan masyarakat Melayu juga dalam arena perniagaan mendapat tumpuan kerajaan. Oleh itu ekuiti 30 peratus dalam perniagaan menjadi sasaran kerajaan supaya dapat bersama-sama kaum lain. Walau pun sasaran ini masih jauh dibandingkan penglibatan masyarakat Melayu ketika itu, tetapi dijangka akan berjaya menjelang alaf akan datang.

Pada masa itu terdapat beberapa pertubuhan lembaga yang dibentuk untuk membantu pembangunan negara. Antaranya Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia (LKIM), Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan (FELDA) dan Lembaga Penyatuan dan Pemulihian Tanah Negara (FELCRA).

Perbelanjaan Rancangan Malaysia Kedua 1971-1975

Kerajaan telah memperuntukkan sebanyak RM9792.81 dalam rancangan Malaysia Kedua. Seperti rancangan yang lain, RMK-2 juga menekankan kepada aspek ekonomi yang baik. Aspek ekonomi diperuntukkan

sebanyak 51 peratus dan sektor pertanian mencakupi 18 peratus daripada jumlah keseluruhannya iaitu RM4952.4 juta. Ini adalah untuk memastikan faktor ini menyumbangkan ekonomi negara yang utama. Sektor perindustrian masih di peringkat awal dengan peruntukan yang cukup baik iaitu melebihi 15 peratus.

Penyediaan prasarana juga menjadi agenda perbelanjaan utama apabila sebanyak 13 peratus dalam pembinaan pengangkutan, 3 peratus kemudahan awam dan 2 peratus dalam perhubungan. Ini penting supaya rakyat mendapat pembangunan yang seimbang. Lain-lain pene-

kanan dalam RMK-2 ialah penggerudian sumber galian dan kajian perangkaan yang diperuntukkan sebanyak RM0.56 juta dan RM34.4 juta.

Dalam aspek pembangunan sosial pula pendidikan masih mendapat tumpuan yang baik iaitu mencakupi 7 peratus daripada RM1286.7 juta. Lain-lain peruntukan ialah kesihatan yang menelan belanja RM183.3 juta atau 2 peratus dan perkhidmatan sosial lain sebanyak 5 peratus atau RM497.9. Pentadbiran am pula mencakupi RM49.9 juta atau 5 peratus daripada peruntukan RMK-2 dan sebanyak RM1022 atau 10 untuk keselamatan.

Pendidikan masih mendapat peruntukan yang tinggi dalam Rancangan Pembangunan Lima Tahun

5. Rancangan Malaysia Ketiga 1976-1980 (RMK-3)

Rancangan Malaysia Ketiga (RMK-3) yang diperkenalkan pada tahun 1976 hingga 1980 adalah sebagai penyambung rancangan lima tahun sebelumnya. Pada RMK-3 kerajaan masih menekankan aspek kemajuan sosial negara. Ini disebabkan kerajaan ingin menggalakkan semua rakyat berganding bahu untuk mencapai kejayaan.

Memandang rakyat Malaysia terdiri daripada pelbagai kaum dan mempunyai latar belakang yang berlainan menyebabkan penyusunan lebih menyeluruh. Penyusunan ini mencakupi kawasan petempatan, pekerjaan dan sebagainya.

Oleh itu kerajaan amat menggalakkan supaya setiap kaum melakukan penghijrahan. Misalnya masyarakat Melayu disarankan supaya berhijrah ke bandar. Ini adalah untuk mengubah status sesuatu bandar yang hanya dimonopoli oleh sesuatu kaum sahaja. Begitu juga dengan masyarakat India atau sebaliknya.

Selain itu kerajaan juga menggalakkan penghijrahan rakyat dari satu negeri ke satu negeri yang lain. Hal ini penting untuk mengukuhkan lagi perpaduan dan mengenepikan sentimen kenegerian atau kedaerahan.

Langkah mengubah populasi penduduk mencapai kejayaan apabila penghijrahan berlaku setiap masa. Selain itu bidang pekerjaan juga turut membanggakan. Oleh itu masalah perkauman tidak akan timbul lagi.

Perbelanjaan Rancangan Malaysia Ketiga 1976-1980

Kerajaan telah memperuntukkan sejumlah RM24 937.15 juta dalam Rancangan Malaysia Ketiga. Daripada jumlah tersebut sebanyak 54 peratus atau RM13 570.8 juta diperuntukkan untuk sektor yang berkaitan dengan ekonomi.

Sektor pertanian masih mendapat tumpuan kerajaan apabila sebanyak 19 peratus dengan jumlah RM4672.4 juta dijuruskan ke sektor ini. Sektor perindustrian pula merangkumi 13 peratus iaitu sebanyak RM3246.2 juta.

Lain-lain peruntukan ialah pengangkutan sebanyak RM2842.8 atau 11 peratus. Perhubungan pula merangkumi RM1152.1 juta, kemudahan awam RM1582.5 juta, sumber galian RM15.7 juta dan kajian perangkaan sebanyak RM59.1 juta.

Kerajaan juga turut menekankan aspek sosial yang menjadi kemudahan rakyat. Oleh itu sebanyak RM3636 juta atau 15

peratus diperuntukan. Daripada jumlah tersebut pendidikan menelan belanja sebanyak RM1548.2 atau 6 peratus. Perbelanjaan kesihatan pula mencakupi satu peratus dengan kos RM307.4 juta, sedangkan perkhidmatan sosial sebanyak 1725.8 juta atau 7 peratus. Pentadbiran am menelan belanja RM465.3 juta atau 2 peratus dan keselamatan RM3529.8 juta atau 14 peratus.

6. Rancangan Malaysia Keempat 1981-1985 (RMK-4)

Rancangan Malaysia Keempat yang dibentuk sepanjang tahun 1981 hingga 1985 mempunyai pelbagai agenda yang cukup menarik. Dalam tempoh masa lima tahun tersebut, pelbagai dasar yang diperkenalkan untuk memantapkan ekonomi negara.

Antara dasar-dasar yang diperkenalkan kerajaan untuk diperaktikkan di negara ini ialah Dasar Pandang ke Timur, Pensyarikatan Malaysia, Dasar Pengswastaan Negara dan Amanah Saham Nasional. Dasar Pandang ke Timur menekankan supaya rakyat Malaysia menjadikan negara Jepun dan Korea Selatan sebagai model pembangunan negara.

Pensyarikatan Malaysia memastikan semua rakyat Malaysia

beranggapan negara ini sebagai satu syarikat yang seharusnya dimajukan. Dasar Penswastaan Negara lebih untuk membentuk kerajaan membina pelbagai prasarana dan pembangunan yang lain, sedangkan Amanah Saham Nasional adalah pelaburan untuk membantu kerajaan selain menabung.

Namun begitu yang paling penting ialah menambahkan ekuiti Melayu 30 peratus dalam perniagaan. Keadaan ini penting kerana masyarakat Melayu masih jauh ketinggalan berbanding yang lain. Hanya dengan cara ini sahaja dapat memastikan bahawa ekonomi negara adalah seimbang dan mampan tanpa ada kompromi.

Perbelanjaan Rancangan Malaysia Keempat 1981-1985

Dalam Rancangan Malaysia Keempat sebanyak RM80 310.0 juta diperuntukkan. Sektor ekonomi masih mendapat peruntukan yang memberangsangkan iaitu sebanyak 75.3 peratus atau RM55 777.6 juta.

Sektor perindustrian mendapat RM20 211.6 atau 27.3 peratus daripada jumlah tersebut. Ini sejajar dengan hasrat kerajaan untuk meningkatkan kemajuan dalam sektor perindustrian. Sektor lain yang mendapat tumpuan ialah pertanian iaitu se-

banyak RM8714.4 juta atau 11.8 peratus. Sektor lain yang turut diberi penekanan ialah pengangkutan sebanyak RM12965.5 atau 7.5 peratus. Sektor perhubungan sebanyak RM5033.2 juta atau 6.8 peratus, kemudahan awam sebanyak RM8644.5 juta atau 11 peratus, sumber galian sebanyak RM27.8 juta dan kajian perangkaan sebanyak RM64.9 juta.

Faktor sosial hanya mendapat peruntukan sebanyak RM9980.2 juta atau 13.5 peratus. Dari jumlah tersebut sebanyak RM4687.6 juta diberikan kepada pendidikan, RM786.5 juta dalam sektor kesihatan dan RM455.1 juta untuk perkhidmatan sosial yang lain.

Bidang-bidang lain seperti pentadbiran awam sebanyak RM810.6 juta atau 1.2 peratus dan sektor keselamatan sebanyak RM7494.6 juta atau 10.1 peratus.

7. Rancangan Malaysia Kelima 1986-1990 (RMK-5)

Rancangan Malaysia Kelima (RMK-5) mempunyai kepentingan tersendiri kerana merupakan rancangan terakhir dalam Rangka Rancangan Perspektif Jangka Panjang (1970-1990) yang memuatkan rancangan pembina-

Sektor perindustrian menjadi tunjang ekonomi pada masa kini

ngunan DEB secara menyeluruh, mencakupi matlamat pembasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat berbilang kaum.

Pada awal RMK-5, pencapaian negara dalam membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat tidak mencapai tahap yang memuaskan. Namun dua tahun terakhir kerajaan telah mengambil langkah yang lebih drastik untuk memastikan kejayaan DEB tersebut.

Antara objektif kerajaan untuk memajukan negara ialah menggalakkan pertumbuhan mengikut sektor terutama yang berkaitan dengan ekonomi. Antaranya ialah penggalakkan kedatangan para pelabur, pertumbuhan sektor pertanian, harta tanah dan perlombongan. Ini adalah penting untuk memastikan ekonomi negara berjalan seperti yang telah dirancangkan.

Selain itu juga kerajaan menggalakkan pertumbuhan ekonomi di kalangan masyarakat untuk menjalankan aktiviti perniagaan. Mereka bebas melakukan pelbagai jenis perniagaan dan kerajaan menyediakan tabung untuk usahawan kecil dan sederhana. Ini penting sebagai usaha untuk mengubah sikap berdikari dalam perniagaan.

Selain itu juga kerajaan juga telah menggalakkan supaya kerajaan meningkatkan pembangunan melalui penswastaan.

Oleh itu banyak pembangunan yang dijalankan oleh pihak swasta. Ini penting untuk mengurangkan pergantungan kerajaan sepenuhnya.

Perbelanjaan Rancangan Malaysia Kelima 1986-1990

Perbelanjaan yang diperuntukan oleh kerajaan Malaysia dalam Rancangan Malaysia Kelima lebih kecil berbanding rancangan Malaysia sebelumnya. Ini disebabkan rancangan ini hanya sebagai kesinambungan yang telah dilakarkan oleh negara.

Dari segi kemajuan ekonomi, kerajaan masih memberi penerangan kepada sektor pertanian dan pembangunan luar bandar sebanyak RM22 886 juta atau 64.8 peratus daripada yang diperuntukkan. Sektor pertanian dan pembangunan luar bandar mendapat peruntukan sebanyak RM7325 juta. Ini diikuti oleh sektor yang berkaitan dengan pengangkutan sebanyak RM6823 juta. Ini disebabkan kerajaan ingin memastikan semua pentadbiran dan kemudahan rakyat dapat ditingkatkan melalui perhubungan pengangkutan.

Kemudian sektor perindustrian dan perdagangan mendapat peruntukan sebanyak 11.3 peratus daripada sejumlah

RM35 300 juta. Ini adalah penting kerana sektor tersebut telah mendapat sumber kewangan daripada pihak swasta dan para pelabur. Kerajaan hanya perlu menyediakan prasarana untuk kemudahan perindustrian sahaja.

Lain-lain peruntukan yang tergolong dalam faktor ekonomi ialah perhubungan, kemudahan awam, pembangunan sumber galian dan perangkaan.

Kerajaan juga telah mempertimbangkan sejumlah RM8764 juta dalam aspek sosial. Pendidikan dan latihan diberikan penekanan yang besar apabila sebanyak RM5700 juta diperlukan. Kemudian peruntukan lain adalah kecil tetapi masih mendapat sokongan kerajaan seperti kesihatan, perancangan keluarga, perumahan, belia dan sukan, perkhidmatan kebajikan, pembangunan masyarakat dan sebagainya.

Lain-lain peruntukan ialah dari segi keselamatan dan pentadbiran. Keselamatan mencakupi sejumlah RM2527 juta dan pentadbiran RM1123 juta.

8. Rancangan Malaysia Keenam 1991-1995 (RMK-5)

Rancangan Malaysia Keenam merupakan salah satu rancangan yang telah dilancarkan sepan-

jang tahun 1991 hingga 1995. Rancangan ini lebih menekankan kepada pembangunan yang lebih terancang. Sememangnya rancangan lima tahun ini adalah sebagai teras kepada pembangunan negara sahaja.

Antaranya objektif utama pembangunan ini adalah untuk memajukan negara sejajar dengan Wawasan 2020 yang telah dilancarkan. Oleh itu peruntukan yang diperlukan hanya sebagai pemangkin untuk menjadikan Malaysia negara maju menjelang alaf kedua.

Perbelanjaan Rancangan Malaysia Keenam 1991-1995

Perbelanjaan dalam Rancangan Malaysia Keenam adalah sebanyak RM58 500 juta. Kerajaan masih memberi penekanan kepada sektor ekonomi dengan peruntukan sebanyak RM29 875 juta atau 51 peratus daripada jumlah keseluruhan.

Sektor pertanian dan pembangunan luar bandar hanya mendapat peruntukan sebanyak RM6685 juta atau 11.4 peratus sahaja. Ini berbanding dengan sektor perindustrian sebanyak RM127 49 juta. Ini disebabkan sektor industri mempunyai peningkatan yang cukup baik berbanding sektor lain.

Ini diikuti oleh sektor peng-

angkutan sebanyak RM5034 juta. Ini disebabkan kerajaan hanya menyambung pembangunan yang sedia ada sahaja. Lain-lain peruntukan dalam ekonomi ialah perhubungan, kemudahan awam, pembangunan sumber galian dan perangkaan.

Kerajaan turut memperuntukkan sebanyak RM14 780 juta dalam aspek sosial. Pendidikan dan latihan adalah paling uatam dengan peruntukan sebanyak RM7760 juta. Peruntukan lain adalah kecil dan tetap mendapat sokongan kerajaan seperti kesihatan, perancangan keluarga, perumahan, belia dan sukan, perkhidmatan kebajikan, pembangunan masyarakat dan sebagainya. Lain-lain peruntukan ialah dari segi keselamatan sebanyak RM11 139 juta dan pentadbiran sebanyak RM2706 juta.

9. Rancangan Malaysia Ketujuh 1996-2000 (RMK-7)

Rancangan Malaysia Ketujuh merupakan fasa kedua rangka rancangan Jangka Panjang Kedua yang memusatkan usaha ke arah mencapai taraf negara maju sejajar Wawasan 2020. Perancangan RMK-7 dibuat secara teliti bersandarkan pencapaian RMK-6 ke atas perkembangan ekonomi dunia yang semakin cepat berubah dan berdaya saing.

Objektif utama RMK-7 adalah untuk mencapai pembangunan yang seimbang. RMK-7 lebih menekankan kepada aspek pembangunan yang menyeluruh dengan mengambil kira pembangunan lain termasuk keadilan sosial, kestabilan politik, kualiti hidup, nilai kerohanian seperti moral dan etika. Antara agenda RMK-7 ialah:

- a. mengekalkan pertumbuhan yang stabil dengan meneruskan dasar fiskal dan memperbaiki defisit akaun semasa dan imbalan pembayaran.
- b. Mengawal inflasi pada tahap yang paling rendah. Usaha mencapai inflasi sifar untuk barang keperluan asas dipergiatkan supaya golongan berpendapatan rendah dapat menikmatinya.
- c. Memastikan transformasi struktur pengeluaran barang dan perkhidmatan mempunyai nilai tinggi supaya sektor industri dan perkhidmatan menjadi teraju pengeluaran negara.
- d. Mengekalkan pembangunan yang seimbang untuk membentuk sebuah masyarakat yang adil, bersatu, harmoni dan makmur de-

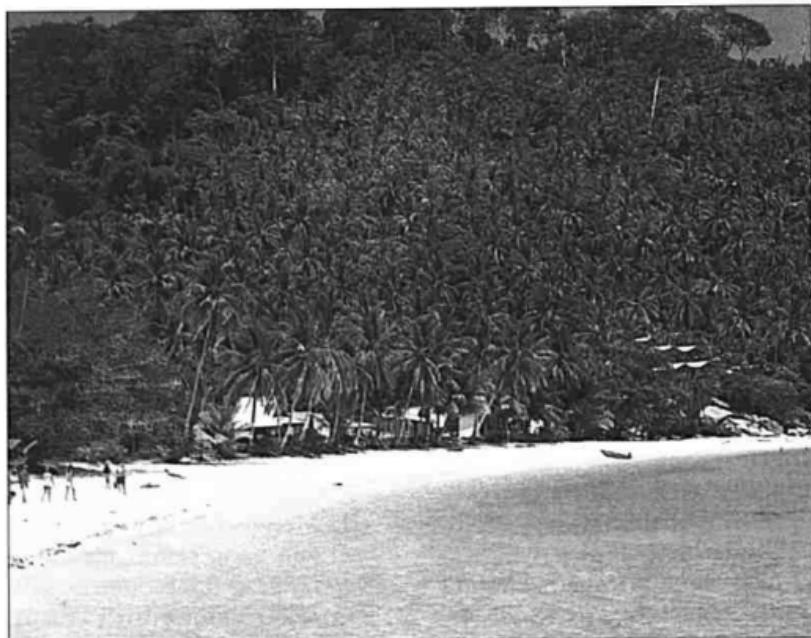
ngan menghapuskan kemiskinan di kalangan golongan termiskin menjelang tahun 2000.

Namun begitu pada masa yang sama, dimensi baru diperkenalkan. Antaranya :

- a. Peralihan pertumbuhan input kepada pertumbuhan produktiviti faktor secara menyeluruh.
- b. Meningkatkan daya saing di peringkat antarabangsa dengan memperkuatkan asas ekonomi, memper-

luaskan pasaran global dan melaksanakan kelompok internet yang berdaya saing.

- c. Mempercepatkan pembangunan sumber manusia, menyediakan sumber manusia yang kukuh untuk menyokong pertumbuhan ekonomi jangka panjang.
- d. Memperkuatkan keupayaan sains dan teknologi, pentadbiran dan pembangunan teknologi maklumat.

Pembangunan negara perlu seimbang dalam segala sudut

Penjualan buah-buahan boleh dilakukan secara komersil

- e. Mewujudkan pertumbuhan dalam perkhidmatan yang dinamik, moden dan berorientasikan eksport.
 - f. Menggalakkan operasi industri berskala besar untuk menikmati faedah ekonomi bidangan dan berorientasikan modal dan teknologi untuk mengeksport ke pasaran global. Oleh itu sektor pertanian akan dirombak untuk membolehkan sumber-sumber pertanian digunakan secara cekap dan berkesan.
 - a. Memupuk nilai moral dan etika yang tinggi dengan menanamkan nilai-nilai yang positif seperti berdisiplin, berdaya tahan dan sebagainya.
 - b. Mewujudkan masyarakat penyayang dengan memperteguhkan institusi kekeluargaan melalui program pembangunan insan.
 - c. Membangunkan belia yang berdaya tahan di samping membendung masalah sosial dengan menyemai tingkah laku yang baik melalui pendidikan agama dan moral, membangunkan peng-
- Selain itu RMK-7 juga menekankan aspek sosial iaitu:

tahuan, kemahiran dan sifat-sifat kepimpinan serta menggalakkan gaya hidup yang sihat dan kemajuan diri.

- d. Menggalakkan penyertaan ramai wanita dalam pasaran buruh.

Objektif RMK-7 adalah untuk mengelakkan pertumbuhan ekonomi yang tinggi pada kadar purata 8 peratus setahun dengan disokong oleh perkembangan pesat sektor pembuatan, perkhidmatan dan pembinaan. Dengan pertumbuhan tersebut, pendapatan purata dijangka meningkat kepada RM14 788 pada akhir tempoh RMK-7 berbanding RM9 786 di dalam RMK-6.

Inflasi dikawal pada tahap yang rendah supaya tidak menjaskan pendapatan per kapita. Pengwujudan pekerjaan yang banyak dan guna tenaga yang dijangka berkembang sebanyak 2.8 peratus setahun akan mengekal pengangguran paras rendah iaitu 2.8 peratus.

Sektor awam dijangka meningkat 0.2 peratus daripada daripada Keluaran Negara Kasar (KNK). Defidit akaun semasa imbangan pembayaran dijangka diatasi dengan memperolehi 0.5 peratus daripada KNK menjelang tahun 2000 melalui pengelakan eksport dan perkem-

bangunan import yang lebih perlahan.

Dalam tempoh RMK-7 sektor swasta terus memainkan peranan utama. Pelaburan swasta dijangka terus menjadi penggerak kepada pertumbuhan ekonomi dengan jumlah pelaburan swasta yang berjumlah RM384.8 bilion iaitu 87 peratus lebih tinggi daripada RMK-6.

Bagi mengurangkan pergantungan kepada pelaburan asing, tabungan dalam negeri akan digembeling untuk meningkatkan pelaburan dalam negeri kepada pelaburan luar negara dalam tempoh RMK-7 pada kadar nisbah 60:60.

10. Dasar Ekonomi Baru dan Dasar pembangunan Nasional

Dasar Pembangunan Negara (DPN) dilancarkan pada 17 Jun 1991, meneruskan Dasar Ekonomi Baru untuk membasmi kemiskinan dalam penyusunan semula masyarakat. DPN menggariskan beberapa strategi untuk mencerminkan cita-cita makmur dan membina bangsa yang bersatu padu. DPN adalah memastikan pembangunan yang seimbang untuk sektor utama, pertumbuhan ekonomi yang sama rata dan saling melengkapi antara satu dengan lain, memajukan sumber manusia, mewu-

judikan tenaga kerja yang berdisplin dan produktif serta meningkatkan kemahiran.

DPN bermatlamat untuk menghapuskan ketidakseimbangan sosial dan ekonomi negara untuk menggalakkan perkongsian faedah yang diperolehi secara adil dan saksama untuk semua rakyat. Adalah menjadi cita-cita DPN bagi memperkuuhkan intergrasi nasional dengan mengurangkan jurang yang luas dalam ekonomi antara negara, kawasan bandar dan luar bandar. Ini berupaya membangunkan sebuah masyarakat progresif di samping memiliki sikap dan nilai kerohanian yang positif.

Usaha ini dilaksanakan un-

tuk mengurangkan ketidakseimbangan pembangunan antara wilayah-wilayah khususnya antara Sabah, Sarawak dan negeri-negeri lain. Kemiskinan dikuangkan menerusi penyediaan peluang yang baik dengan meningkatkan pendapatan dan kemudahan seperti perumahan pengangkutan dan kemudahan awam yang lain.

Penghapusan pengenalan kaum mengikut ekonomi dan penyusunan semula hak milik diteruskan. Kedudukan ini boleh dicapai dengan pelaksanaan strategi dan meningkatkan guna tenaga. Matlamat penyusunan semula guna tenaga mencerminkan komposisi pelbagai etnik di negara ini.

BAB 3

PELBAGAI DASAR UNTUK PEMBANGUNAN NEGARA

1. DASAR PENDIDIKAN KEBANGSAAN

Dasar Pendidikan Kebangsaan telah termaktub dalam Akta Pelajaran 1961 yang berasaskan Laporan Razak 1956 dan Laporan Rahman Talib 1960. Dasar Pendidikan Kebangsaan bermatlamat untuk melahirkan satu masyarakat yang bersatupadu, berdisiplin dan memenuhi ke-

perluhan tenaga terlatih untuk pembangunan negara.

Falsafah Pendidikan Negara yang memberi penekanan kepada usaha melahirkan insan yang berilmu dan berakhhlak dan seimbang untuk mencapai kesejahteraan diri dan memberi sumbangsan kepada keharmonian negara. Antara dasar yang terkandung dalam dasar ini ialah:

Aktiviti sukan boleh mengerakkan lagi hubungan antara kaum

Dasar Kependudukan adalah untuk mengekang kemiskinan di luar bandar

I. Penyeragaman Kurikulum

Sekolah merupakan satu pusat sosialisasi yang penting untuk mendidik golongan kanak-kanak dan remaja. Setiap sekolah perlu mempunyai kurikulum yang sesuai untuk membentuk keperibadian dan perwatakan secara positif.

Kurikulum berorientasikan Malaysia diperkenalkan di semua sekolah di seluruh negara. Oleh itu pengenalan kurikulum baru dilakukan di semua peringkat sekolah. Kurikulum Baru Sekolah Rendah (KBSR) dilaksanakan pada tahun 1983 dan Kurikulum Bersepadu Sekolah Menengah (KBSM) dilaksanakan pada tahun 1988.

Semua pendidikan yang menyeluruh diterap dalam semua mata pelajaran. Selain itu sekolah mampu memupuk semangat kebangsaan dan taat kepada negara, membentuk sifat toleransi, persefahaman dan tolak ansur antara kaum.

ii. Bahasa Melayu Sebagai Bahasa Pengantar Utama

Penggunaan bahasa kebangsaan mengeratkan hubungan dan persefahaman antara kaum. Oleh itu pada 1970, bahasa Melayu mengantikan bahasa Inggeris di semua sekolah di negara ini.

Sekolah Jenis Kebangsaan

Cina dan Tamil wajib mempelajari bahasa Melayu. Pada tahun 1983 semua kursus pertama di universiti menggunakan bahasa Melayu.

iii. Adakan Peperiksaan yang Sama

Kerajaan Malaysia memperkenalkan peperiksaan yang sama untuk semua sekolah. Ini penting untuk membentuk satu identiti Malaysia. Pada tahun 1956, Sijil Rendah Pelajaran (SRP) diperkenalkan untuk tahap sekolah menengah rendah, diikuti Sijil Pelajaran Malaysia (SPM) di peringkat sekolah menengah dan Sijil Tinggi Persekolahan Malaysia (STPM) di peringkat sekolah menengah tinggi.

iv. Mengadakan Kegiatan Ko-kurikulum

Kegiatan ini dapat menyatupadukan pelajar-pelajar dari pelbagai kaum. Selain itu aktiviti ini juga dapat memupuk semangat kekitaan, toleransi dan perpaduan antara kaum. Aktiviti kesukaran pula memberi peluang kepada murid bercampur gaul untuk memupuk rasa keserasian dan muhibbah.

2. DASAR KEPENDUDUKAN NEGARA

a. Dasar Kependudukan 1966

Ahli ekonomi dari Unit Perancang Ekonomi menyatakan pertambahan penduduk yang besar memberi faedah kepada negara. Pada akhir tahun 1962, anggapan tersebut berubah apabila pertumbuhan lebih daripada 3 peratus memberi kesan ke atas sosio-ekonomi masyarakat di negara ini.

Pada akhir tahun 1962, kerajaan Malaysia menubuhkan Lembaga Perancang Keluarga. Antara lain lembaga ini diberi tugas memberi khidmat nasihat kepada ibu dan bapa supaya menjarakkan kadar kelahiran. Perancangan ini menyebut tahap kesihatan ibu yang lebih terjamin dan pembentukan keluarga sederhana.

Dasar Kependudukan 1966 ini berjaya mengurangkan kadar pertumbuhan penduduk negara daripada 3 peratus pada tahun 1960 kepada 2 peratus pada tahun 1984. Ini jelas menunjukkan dasar yang diperkenalkan kerajaan bukan untuk mengurangkan penduduk tetapi mengurangkan kadar kelahiran penduduk sahaja.

Dasar Kependudukan telah dilaksanakan selama 20 tahun untuk mengetahui kesan dasar

ini. Umumnya pertumbuhan penduduk negara antara tahun 1957 hingga 1977 telah berkuranan setiap kumpulan umur. Penurunan kadar kehamilan ketara di kalangan wanita dalam lingkungan 15-19 dan 20-24 tahun. Penurunan berlaku sejak tahun 1957 dan menaik sedikit pada tahun 1977.

Sekiranya dibandingkan pelbagai kaum, pada tahun 1957 masyarakat Cina dan India mempunyai pertumbuhan lebih tinggi berbanding masyarakat Melayu. Namun sejak tahun 1970, pertumbuhan Melayu lebih tinggi berbanding masyarakat lain.

Pertumbuhan penduduk berlaku sebelum Dasar Kependudukan 1966 diperkenalkan. Ini disebabkan kebanyakan kaum wanita mempunyai tahap pendidikan yang tinggi dan membolehkan mereka mencari kehidupan yang lebih baik. Pada tahun 1957 golongan wanita menceburi bidang kerjaya secara serius hanya sekitar 20 peratus dan bertambah menjadi 30.6 peratus pada tahun 1970.

Pada masa yang sama mereka lambat untuk berkahwin. Masyarakat Melayu yang suatu ketika dahulu berkahwin pada usia 17.1 tahun pada tahun 1957 telah mendirikan rumah tangga pada umur 21.4 tahun. Masyarakat Cina dan India yang masing-masing berusia 21.6 dan 17.2

tahun 1957 kepada 23.8 dan 22 pada tahun 1977.

b. Dasar kependudukan 70 juta Menjelang 2100

Dasar Kependudukan 70 juta menjelang 2100 dilancarkan oleh Perdana Menteri Malaysia pada 29 Mac 1984. Dasar ini dihasilkan berpandukan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Keempat.

Dasar Kependudukan Malaysia merupakan salah satu langkah positif dalam usaha mengawal bilangan, pertumbuhan dan komposisi penduduk yang bermatlamatkan kesejahteraan kepada masyarakat secara menyeluruuh.

Dasar ini tidak merujuk kepada pertambahan penduduk semata-mata tetapi perlu seimbang dengan ekonomi negara. Jika ditinjau dari segi pertumbuhan penduduk sekitar 2.5 peratus dapat mengimbangi jumlah pertumbuhan ekonomi yang mencapai lapan peratus.

Ekonomi Malaysia boleh meningkat dengan baik sekiranya peluang pekerjaan yang sedia ada dipenuhi oleh tenaga kerja yang mahir. Masih terdapat bahan-bahan mentah yang tidak digunakan secara optimum. Oleh itu Dasar Kependudukan ini merupakan matlamat yang cukup baik untuk dicapai.

Konsep pejabat terbuka dapat melahirkan tenaga kerja yang berkualiti

Malaysia memerlukan penduduk 70 juta menjelang tahun 2100 kelak. Masyarakat tidak perlu memandang sinis saranan kerajaan kerana jangka masa yang diperlukan untuk menjadi rakyat 70 juta memakan masa lebih daripada 100 tahun.

Setiap tahun rakyat Malaysia hanya perlu ditambah kurang daripada 1 juta orang sahaja. Ini bermakna kadar pertumbuhan yang ada sekarang telah melampaui sasaran kerajaan dan jumlah akan bertambah daripada yang diharapkan.

Terdapat dua perkara yang perlu difahami untuk mendapatkan gambaran jelas berhubung Dasar Kependudukan Negara.

Pertama-tama ialah jumlah penduduk 70 juta perlu dicapai pada tahun 2100. Jumlah ini adalah jumlah terakhir penduduk Malaysia. Penduduk Malaysi perlu berada di dalam keadaan yang stabil dalam kadar pertumbuhan kosong peratus.

Penduduk tidak bertambah lagi menjelang tahun 2100. Setiap keluarga hanya perlu memiliki dua orang anak sahaja. Kadar pertumbuhan penduduk sekira 2.5 peratus setahun dianggap besar dan tidak seimbang dengan sosioekonomi dalam jangka masa panjang. Jika ini berlaku jumlah penduduk adalah jauh dari sasaran iaitu melebihi 503.23 juta menjelang tahun 2100 kelak.

3. DASAR PANDANG KE TIMUR

Dasar pandang Ke Timur telah dipelopori oleh Perdana Menteri Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad pada tahun 1982. Dasar ini melibatkan usaha kerajaan menerapkan nilai-nilai dan amalan yang baik dari negara Jepun dan Korea Selatan untuk membangunkan negara. Nilai-nilai dan amalan tersebut akan diubahsuai dengan keadaan di Malaysia supaya lebih berbentuk kelayasian.

Idea dasar yang diilhamkan adalah disebabkan kemunculan Jepun dan Korea Selatan menjadi negara maju dan kemerosotan pembangunan di beberapa buah negara barat. Oleh itu kerajaan menjadikan kedua-dua buah negara ini sebagai model.

Antara bidang yang boleh dicontohi dari negara Jepun dan Korea Selatan ialah teknologi moden, etika kerja dan sistem pentadbiran yang sistematik. Perkara pokok yang diberi tumpuan ialah kerajinan dan disiplin pekerja, kesetiaan kepada negara, keutamaan kepada kumpulan dan bukan diri sendiri, peningkatan produktiviti serta tidak membezakan taraf antara eksekutif dan pekerja. Namun begitu, dasar ini bukan untuk membelakangi sistem pengurusan

barat yang telah mencapai kemajuan atau pun tidak juga melakukan dagangan antara negara-negara timur sahaja, tetapi halnyalah sebagai model negara sahaja.

Sejajar dengan Dasar Pandang Ke Timur, kerajaan telah memperkenalkan beberapa perubahan struktur seperti konsep pejabat terbuka, meningkatkan mutu kerja, kadar perakam waktu kerja dan penggunaan tanda nama. Selain itu kerajaan juga memperkenalkan konsep "Bersih, Cekap dan Amanah" serta "Kepimpinan Melalui Tela dan" untuk membina sikap yang positif di kalangan pekerja awam.

Bagi menjayakan dasar ini kerajaan telah menghantar pelatih-pelatih ke Jepun dan Korea Selatan untuk mempelajari teknologi dan sistem pengurusan di kedua-dua negara tersebut. Para pelatih ini bekerja sambil belajar di firma-firma swasta yang terdapat di negara tersebut.

Selain itu terdapat beberapa ribu pelajar Malaysia yang ditawarkan berkursus berkaitan sains dan teknologi di universiti-universiti Jepun dan Korea Selatan. Oleh itu dalam jangka panjang, dasar ini dapat membantu mewujudkan sebuah masyarakat Malaysia yang dinamik dan progresif.

4. DASAR PENSYARIKATAN MALAYSIA

Dasar Pensyarikatan Malaysia telah diperkenalkan oleh Perdana Menteri Malaysia pada 25 Februari 1983. Dasar ini merupakan satu contoh yang diperolehi dari negara Jepun dalam sistem pengurusan dan pentadbiran negara.

Dasar Pensyarikatan Malaysia melibatkan kerjasama antara sektor awam dan swasta untuk meningkatkan pembangunan negara supaya setanding negara maju menjelang alaf akan datang. Dasar ini menekankan bahawa Malaysia dianggap sebagai sebuah syarikat. Setiap pekerja sama dalam sektor kerajaan atau swasta merupakan pemilik saham.

Oleh itu kedua-dua sektor harus mempunyai persetujuan dalam pembangunan sosial dan ekonomi negara. Sektor swasta perlu memberi perkhidmatan sokongan yang cekap untuk memudahkannya beroperasi.

Kerjasama yang erat akan mendatangkan manfaat kepada kedua-dua pihak. Keuntungan sektor swasta dijangka meningkat dan ini menambahkan hasil cukai yang dipungut oleh kerajaan.

Badan seperti Institut Pentadbiran Awam Negara (INTAN) telah mengendalikan beberapa forum untuk mewujudkan per-

sefahaman dan kerjasama antara sektor swasta dan sektor awam. Ini penting supaya semua kait-tangan yang berada di kedua-dua sektor dapat berhubung antara satu sama lain.

Selain itu semua kementerian, jabatan-jabatan dan badan berkanun diarah menubuhkan panel perundingan di antara sektor swasta dan awam supaya perancangan pembangunan berjalan dengan lancar. Ini membolehkan penglibatan sektor swasta dalam penggubalan dasar-dasar dan prosedur-prosedur kerajaan yang lebih berkesan.

Selain itu lebih ramai pegawai kerajaan yang ditempatkan di syarikat-syrihat swasta untuk mengeratkan hubungan dan mempelajari cara sektor swasta beroperasi. Justeru ini adalah diharapkan Dasar Pensyarikatan Negara dapat mempercepatkan pembangunan negara sekiranya dilaksana dengan cara yang betul.

5. DASAR PENSWASTAAN NEGARA

Dasar Penswastaan telah mendapat perhatian kerajaan Malaysia pada pertengahan tahun 1983 apabila Perdana Menteri Malaysia melancarkan Dasar Pensyarikatan Malaysia. Konsep ini menyatakan Malaysia adalah seba-

gai sebagai syarikat yang besar dan semua masyarakat mempunyai tanggungjawab untuk majukannya.

Boleh dikatakan dasar ini menjurus kepada peranan sektor swasta yang lebih meluas untuk meningkatkan ekonomi negara. Konsep ini adalah untuk merasakan kehendak kerajaan untuk mengurangkan penglibatan ekonomi secara total, mengurangkan jumlah dan skop perbelanjaan awam dengan membenarkan kuasa pasaran menentukan aktiviti ekonomi. Ini disebabkan kerajaan tidak mempunyai modal atau masa untuk melakukan pembangunan secara menyeluruh. Oleh itu pembangunan turut diberikan kepada pihak swasta.

Bagi memastikan setiap rakyat tidak tersalah anggap, kerajaan telah menyebarkan pelbagai maklumat penting mengenai program penswastaan. Semua maklumat mengenai konsep ini dapat dijelaskan dengan lebih terperinci. Oleh itu rakyat dijangka dapat maklum balas sewajarnya mengenai kepentingan konsep tersebut.

Bagi memastikan semua pihak mengetahui kehendak negara melalui dasar ini, pada bulan Januari 1985, kerajaan telah menerbitkan Garis Panduan Mengenai Penswastaan. Garis panduan ini menerangkan secara terperinci mengenai dasar

penswastaan, bentuk-bentuk dan jentera pelaksanaannya. Pada masa yang sama kerajaan telah menswastakan beberapa projek kepada pihak swasta.

Namun begitu kerajaan masih mempunyai tanggungjawab untuk memastikan kebajikan rakyat dipelihara. Lazimnya penswastaan tidak diberikan sepenuhnya kepada soal-soal pendidikan, kesihatan atau pembangunan prasarana. Ketenteraan adalah antara cabang pentadbiran yang tidak boleh diwastakan sama sekali.

Oleh itu kerajaan juga telah meminda beberapa akta yang membolehkan penswastaan dilakukan dengan lebih meluas terutama mengenai pelaksanaan dasar, pelan tindakan, pelaksanaan-pelaksanaan jentera pentadbiran dan sebagainya.

6. DASAR PENERAPAN NILAI-NILAI ISLAM

Dasar Penerapan Nilai-nilai Islam dalam pentadbiran diisyitarkan oleh Perdana Menteri pada tahun 1983. Pengenalan Dasar Penerapan Nilai-nilai Islam adalah selaras dengan status Islam sebagai agama Persekutuan yang diiktiraf semua kaum di negara ini dan terkandung dalam perlombagaan negara.

Penerapan nilai-nilai Islam

ini adalah bertujuan untuk mengekalkan syiar Islam di negara ini, melahirkan masyarakat Malaysia yang bermaruah dan ber-moral tinggi. Selain itu dapat mewujudkan pentadbiran negara yang berdisiplin, adil cekap dan berkesan selaras dengan ajaran Islam.

Dasar Penerapan Nilai-nilai Islam bukan bertujuan untuk mengislamkan orang bukan Islam. Kerajaan hanya mengkehendaki semua kaum di Malaysia menghayati dan mengikuti nilai-nilai murni Islam yang baik yang tidak bercanggah dengan ajaran agama lain. Ini disebabkan Islam merupakan satu cara

hidup yang dapat memastikan kesejahteraan manusia sejagat.

Antara nilai-nilai Islam yang dapat diserapkan kepada semua kaum ialah sikap amanah, tanggungjawab, ikhlas, dedikasi, sederhana, tekun, bersih, berdisiplin, bekerjasama, berbudi mulia dan bersyukur. Penerapan nilai-nilai murni ini dapat menghapuskan amalan-amalan yang buruk seperti rasuah, penyelewengan, jenayah, penindasan dan penyalahgunaan kuasa.

Bagi menjayakan hal ini, kerajaan perlu berhati-hati melaksanakan dasar penerapan nilai-nilai Islam secara beransur-ansur di kalangan masyarakat

Pelbagai tanaman hiasan yang mempunyai nilai komersil

Sektor swasta cenderung kepada penanaman secara hidroponik

bukan Islam. Ini penting supaya masyarakat bukan Islam dapat menerima dengan baik. Tambahan pula penerapan nilai Islam bukanlah satu paksaan.

Selaras dengan dasar tersebut, kerajaan telah menubuhkan Bank Islam hampir di seluruh negara. Selain itu juga kerajaan telah menubuhkan Universiti Islam Antarabangsa (UIA) yang menerapkan nilai-nilai Islam secara total, penubuhan pelbagai syarikat insurans yang berunsurkan Islam dan meningkatkan kuasa dan taraf Mahkamah Syariah.

Sememangnya dasar ini dapat menyumbang ke arah pembangunan masyarakat dari segi

fizikal dan rohani. Oleh itu adalah menjadi hasrat kerajaan supaya kemajuan yang dicapai negara tidak mengabaikan semua aspek yang dituntut ajaran Islam secara keseluruhannya.

7. DASAR PERTANIAN NEGARA

Dasar Pertanian Negara telah diumumkan pada 12 Januari 1984. Dasar ini menggariskan strategi jangka panjang sehingga tahun 2000 untuk meningkatkan pembangunan sektor pertanian.

Antara matlamat utama Dasar Pertanian Negara adalah untuk meningkatkan pendapatan

petani menerusi pengurusan sumber-sumber secara cekap dan berkesan. Kerajaan Malaysia telah melakarkan pelbagai strategi untuk memberi galakan dan kemudahan kepada petani untuk mendapat hasil yang membangangkan. Antaranya:

a. Mengadakan Pembangunan Pertanian Bersepadu

Pembangunan pertanian bersepadu tertumpu di kawasan yang terbiar, kecil dan tidak mempunyai nilai komersil apabila diteroka secara individu. Tanah-tanah ini akan dimajukan secara bersepadu dan bergotong-royong untuk memudahkan kerja-kerja pengurusan atau lebih dikenali sebagai *mini estet*. Cara ini membolehkan penggunaan jentera, biji benih yang bermutu, kecekapan dan mengurangkan tenaga kerja. Oleh itu segala masalah yang berkaitan dengan buruh, pengurusan atau hasil tidak akan berlaku.

b. Penubuhan Koperasi Peladang

Penubuhan koperasi peladang dapat memberi pelbagai kemudahan kepada ahli-ahli berkaitan

modal atau kewangan. Koperasi ini membantu petani untuk menguruskan ladang secara pinjaman. Lazimnya pembayaran dilakukan dengan lebih mudah dan tidak membebankan petani. Oleh sebab itu petani yang berpotensi dapat membuka ladang dengan mudah dan mendapat pulangan yang baik.

c. Penswastaan

Pertanian dipelopori secara individu dan kerajaan. Menyedari hakikat ini kerajaan menggalakkan penglibatan sektor swasta untuk turut serta. Pelbagai projek yang berkaitan pertanian telah diswastakan supaya membawa hasil yang lebih baik.

d. Perkhidmatan Sokongan

Kerajaan juga memberi pelbagai perkhidmatan sokongan kepada petani. Antaranya perluasan pemasaran, pinjaman kredit, subsidi dan penyelidikan. Petani akan ditunjuk ajar cara-cara bertani lebih praktikal, pemasaran hasil, memberi modal pusingan, ganjaran kepada hasil yang banyak dan penghasilan biji benih yang bermutu. Dengan ini secara tidak langsung hasil dapat ditingkatkan.

e. Pembangunan Institusi Pengajian Tinggi

Pembangunan institusi pengajian tinggi seperti Universiti Pertanian Malaysia (kini dikenali sebagai Universiti Putra Malaysia) melahirkan lebih banyak graduan dalam bidang pertanian. Pada masa yang sama juga penyelidikan sering dilakukan untuk menghasilkan benih-benih yang bermutu tinggi. Kerajaan juga telah mengadakan pelbagai bengkel untuk memberi penerangan ringkas kepada petani dalam hal yang berkaitan pertanian.

8. DASAR PERINDUSTRIAN BERAT

Tujuan utama Dasar Perindustrian Berat diperkenalkan adalah untuk memajukan industri berat yang diharap dapat membentuk ekonomi negara yang lebih kuat dalam jangka panjang.

Dasar ini juga diharapkan boleh mengembangkan industri-industri sokongan serta membuka peluang kepada sektor swasta untuk memainkan peranan yang lebih cergas dalam pembangunan ekonomi negara. Industri berat yang menjadi sasaran negara ialah industri yang memerlukan modal yang besar, teknologi yang tinggi serta pekerja-pekerja mahir.

Bagi melaksana dasar tersebut kerajaan telah menubuhkan Perbadanan Industri Berat Malaysia (HICOM) pada tahun 1980. Peranan HICOM adalah untuk mengenal pasti, melaksana dan menguruskan projek-projek industri berat.

Bagi memastikan industri ini berkembang maju, kerajaan telah bergabung dengan pelabur asing untuk melancarkan beberapa projek industri berat seperti loji simen, kereta nasional, loji enjin kecil, besi panas dan pancang keluli dan pulpa dan kertas.

Sememangnya semua projek tersebut memerlukan bahan-bahan atau kompenan-kompenan tertentu dalam pengeluaran. Oleh sebab itulah telah menggalakkan perkembangan industri-industri sokongan yang lain. Adalah diharapkan usahasama dengan pelabur asing dapat mempercepatkan proses pemindahan teknologi moden ke negara kita dengan cekap lagi seajar dengan wawasan kerajaan Malaysia.

9. PELAN INDUK PERINDUSTRIAN

Dasar Pelan Induk Perindustrian Negara telah dibentuk secara rasmi pada tahun 1986. Dasar ini mempunyai matlamat dalam meningkatkan pengeluaran barang dari pada industri pem-

Malaysia beras mengamalkan pelbagai kebudayaan masing-masing

buatan secara kolektif. Dasar ini juga menyelitkan pelbagai aktiviti yang berkaitan dengan pemindahan teknologi secara berkesan, penyelidikan dan pembangunan.

Dasar Pelan Induk Perindustrian Negara lebih menekankan pemindahan teknologi dalam industri pembuatan. Pemindahan teknologi ini menjurus kepada penggunaan jentera, pengurusan, kemahiran atau teknik dan peralatan teknikal dalam penghasilan sesuatu produk keluaran.

Pemindahan teknologi juga mencakupi penciptaan teknologi dan idea-idea baru. Pemindahan

teknologi diperolehi daripada kerja-kerja yang melibatkan secara langsung atau tidak langsung.

Melalui kerja usahasama dalam industri pembuatan ataupun teknologi pembuatan kereta atau motosikal daripada Jepun. Ini penting untuk melahirkan lebih ramai teknokrat dalam bidang pembuatan.

Pelan Induk Perindustrian turut merangka secara menyeluruh dalam menggunakan sumber-sumber yang sedia ada secara optimum. Ini akan mengurangkan pembaziran yang dialami dalam industri pertanian. Misalnya dalam penanaman kelapa sawit yang suatu ketika

dahulu hanya digunakan dalam pengeluaran minyak, tetapi kini bahagian lain boleh menghasilkan pelbagai barang. Batang kelapa sawit boleh dijadikan perabot, tandan buah dijadikan makanan binatang dan daun boleh dijadikan kertas. Ini akan meningkatkan ekonomi negara secara tidak langsung.

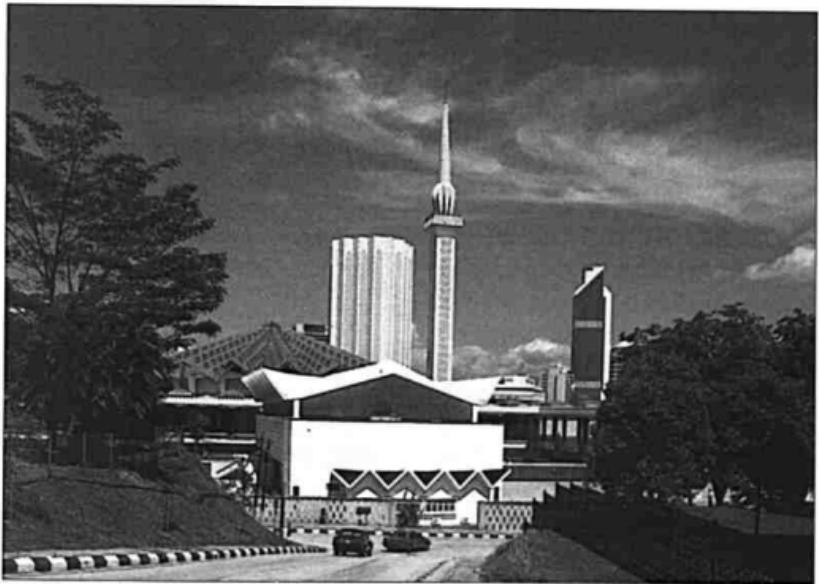
Dasar ini mempunyai matlamat dalam memajukan kawasan yang berpotensi. Telah banyak kawasan yang telah dibuka untuk perindustrian seperti Bandar Baru Bangi, Bandar Baru Nilai dan sebagainya.

Pasaran yang luas dan berterusan juga adalah menjadi antara syarat penting dalam Pelan Induk Perindustrian Neg-

ra. Pasaran luas di peringkat antarabangsa penting untuk memastikan hasil negara mendapat pasaran yang meluas.

Kerajaan juga menggiatkan pelbagai sektor sama ada dalam industri desa, pemprosesan makanan, berat atau pengangkutan. Ini disebabkan kerajaan Malaysia yakin pasaran negara yang lebih berbentuk universal.

Dasar ini juga menekankan sektor industri yang berdaya maju. Antara industri yang mempunyai potensi yang tinggi dalam penghasilan barang di peringkat antarabangsa ialah barang elektrik dan elektronik, kenderaan dan industri berdasarkan pertanian, petrokimia dan perlombongan. Ini pen-

Masjid adalah tempat beribadat untuk semua rakyat yang beragama Islam

ting supaya hasil daripada industri ini terus mampan dalam ekonomi negara.

Kejayaan Dasar Pelan Induk Perindustrian Negara disebabkan terdapat langkah jangka pendek dan panjang. Ini penting sebagai landasan untuk kerajaan memajukan negara secara sistematisik.

Penyelidikan dan perindustrian yang terkandung dalam Pelan Induk Perindustrian Negara merujuk kepada proses meningkatkan hasil pengeluaran. Penyelidikan teknologi tinggi akan menghasilkan kuantiti dan kualiti barang yang baik.

Menyedari kepentingan ini-lah penyelidikan dan pembangunan (R & D) lebih menjurus kepada teknologi yang berasaskan sumber, bioteknologi, sains dan teknologi bahan, teknologi kimia, teknologi kejuruteraan dan pengeluaran, fizik gunaan, sains dan teknologi asing.

10. DASAR KEBUDAYAAN KEBANGSAAN

Dasar Kebudayaan Kebangsaan dijadikan satu landasan untuk membentuk, mewujud dan mekekalkan identiti negara di arena antarabangsa. Prinsip-prinsip kebudayaan kebangsaan dikenalpasti dan berteraskan kepada beberapa faktor.

a. Berteraskan Masyarakat Rantau Ini

Kebudayaan Malaysia lebih berteraskan kepada kebudayaan masyarakat yang mendiami rantau ini sejak dahulu lagi. Kebudayaan serantau perlu mempunyai persamaan dari pelbagai sudut seperti bahasa yang berdasarkan Melayu-Astronesia, kedudukan geografi, sejarah, kekayaan alam, kesenian dan sebagainya. Menyedari hal ini kebudayaan masyarakat Melayu lebih menepati ciri identiti negara.

b. Kesesuaian Budaya Lain

Selain budaya Melayu, unsur-unsur kebudayaan yang sesuai dari masyarakat lain juga wajar. Budaya lain seperti Cina, India, Arab dan sebagainya diberi pertimbangan dan penerimaan selagi tidak bercanggah dengan Perlembagaan Negara dan Prinsip Rukunegara, kepentingan nasional dan asas-asas moral atau kerohanian semua kaum.

c. Islam Agama Rasmi

Agama Islam menjadi unsur yang penting dalam pembentukan kebudayaan kebangsaan. Penerimaan unsur-unsur budaya boleh dipertimbangkan selagi

tidak mencemarkan kedudukan Islam sebagai agama rasmi.

d. Pakaian Tradisional

Malaysia menjadikan baju Melayu dan kurung sebagai pakaian tradisional sebagai lambang identiti negara Malaysia. Baju Melayu dan kurung dipakai oleh masyarakat ini dalam sehari-hari. Sungguhpun demikian pemakaian baju tradisional yang lain seperti koon, cheong sam, sari dan dhoti boleh dipakai oleh kaum-kaum tertentu.

e. Tarian Tradisional

Tarian Inang dan Zapin adalah tarian yang menjadi identiti negara. Tarian ini ditarikan di pelbagai majlis rasmi. Pada masa yang sama tarian dari kaum lain masih boleh dilihat terutama pada musim perayaan.

f. Makanan Tradisional

Makanan tradisional dikalangan rakyat Malaysia adalah meluas kerana setiap kaum mempunyai makanan tradisional tersendiri. Menyedari hakikat ini setiap

kaum mampu mempraktikkan jenis makanan masing-masing.

Bagi masyarakat Melayu, pelbagai jenis makanan yang dihasilkan mengikut kawasan. Misalnya masak lemak cili padi terkenal di Negeri Sembilan, nasi dagang (Terengganu), nasi kandar (Pulau Pinang), masak asam pedas (Melaka) dan sebagainya. Di samping itu terdapat nasi lemak yang merupakan sajian utama di waktu pagi. Begitu juga dengan roti canai yang telah menjadi makanan rutin masyarakat Malaysia hari ini.

Masyarakat Cina menggemari makanan yang bersup seperti mi sup, sup sayur dan sebagainya, sedangkan masyarakat India pula menggemari makanan yang berkari. Kuih-muih juga menjadi kegemaran seluruh rakyat Malaysia. Kuih bahulu, dodol amat digemari. Begitu juga kuih bakul atau muruku. Lemang atau ketupat juga turut disajikan untuk dinikmati semua kaum di negara ini.

Memandangkan makanan tersebut digemari semua kaum, kerajaan tidak menetapkan sesuatu makanan sebagai makanan tradisional di negara ini. Ini disebabkan makanan adalah milik sesuatu kaum tersebut.

BAB 4

SOKONGAN PELBAGAI JABATAN

I. Jabatan Pertanian

Jabatan Pertanian merupakan jabatan yang dipertanggungjawabkan melaksana pelbagai program untuk meningkatkan keupayaan sektor pertanian. Selain itu jabatan ini mengubah sikap petani supaya mempertingkatkan hasil pengeluaran sejajar pasaran yang tinggi menjelang tahun 2000 nanti.

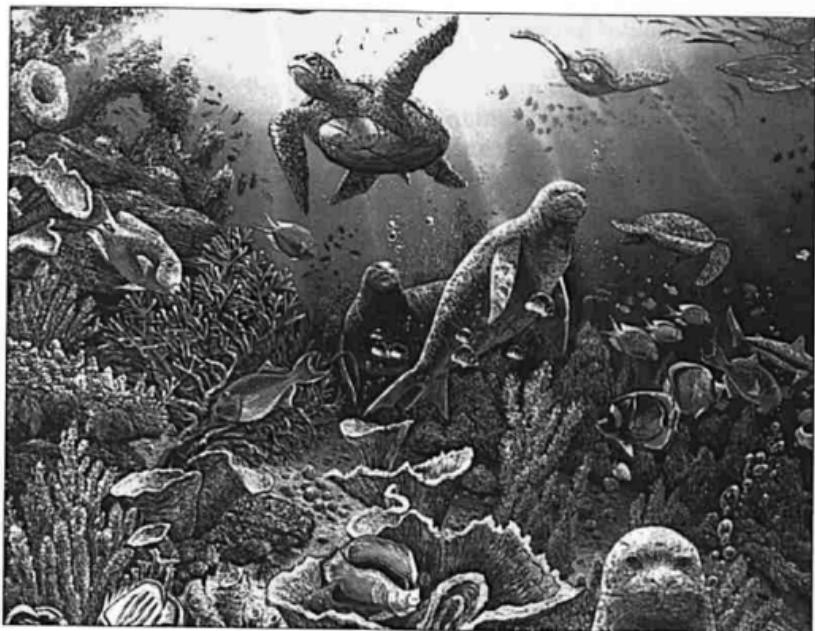
Jabatan Pertanian dibahagikan kepada dua iaitu Jabatan Pertanian Persekutuan dan Jaba-

tan Pertanian Negeri. Jabatan Pertanian Persekutuan menjurus soal-soal perancangan, strategi pelbagai program dan projek di peringkat asas. Jabatan ini memberikan sokongan, peruntukan, kepakaran teknikal, sumber manusia disamping menguatkuaskan racun makhluk perosak dan sebagainya.

Jabatan Pertanian Negeri pula bertanggungjawab kepada program-program pembangunan dan aktiviti-aktiviti yang dirancangkan Jabatan Pertanian

Penanaman brocoli secara hidroponik

Pelbagai jenis hidupan boleh didapati di perairan negara

Persekutuan. Terdapat jabatan ini yang menjalankan aktiviti-aktiviti mengikut keperluan kerajaan negeri masing-masing.

Jabatan Pertanian sentiasa mengadakan program pembangunan komoditi untuk mempertingkatkan pengeluaran melalui penggunaan bahan-bahan daripada pelbagai varieti yang dihasilkan. Aktiviti-aktiviti dijalankan melalui kepakaran dan program pengeluaran tanaman, perlindungan tanaman, pengurusan tanah dan kejuruteraan pertanian.

Empat klon baru durian telah ditemui iaitu D 194, D 195, D 196 dan D 197 dan satu klon

mangga iaitu MA 227. Jenis padi pula seperti MR 84, MR 103 dan MR 127.

Terdapat beberapa langkah yang dilaksanakan oleh jabatan ini untuk mengesan dan meramalkan tanaman, pengawalan serangan tikus bersepadu, penggunaan burung pungguk bersepadu dan pengawalan perosak untuk tanaman padi, buah-buahan dan sayur-sayuran. Program Pengembangan Racun Makhluk Perosak dimulakan di negeri Johor dan diikuti negeri-negeri lain.

Jabatan Pertanian juga mengestan lebih banyak kawasan yang sesuai untuk pertanian.

Sehingga kini Penilaian Guna Tanah telah dijalankan di semua negeri meliputi kawasan seluas 3.6 juta hektar. Oleh itu Jabatan Pertanian turut memberikan khidmat kepakaran mengenai tanah dan mengesyorkan jenis dan kadar baja untuk mendapatkan pengurusan yang baik.

Jabatan Pertanian juga telah menubuhkan sistem kejuruteraan pertanian untuk memberi khidmat kepakaran dalam bidang teknologi, pengairan ladang, teknologi simen-fero dan teknologi kejenteraan.

Bagi mendapatkan maklumat, Jabatan Pertanian mengadakan aktiviti mengumpul data, memproses dan membangunkan program-program aplikasi komputer supaya perancangan boleh dilakukan dengan mudah seperti Bancian Pengawasan Tamanan, Sistem Maklumat Media Pengembangan, Sistem Maklumat Import Pertanian, Sistem Maklumat Perlesenan Racun Perosak dan Sistem Bancian Pengeluaran Padi.

ii. Jabatan Perikanan

Jabatan perikanan membawa perubahan dalam sektor perikanan. Perubahan yang dimaksudkan mencakupi pelbagai aspek dari segi penggunaan alat-alat penangkapan, berdaya saing dengan sektor lain dan

menjamin sumber perikanan tidak terjejas pada alaf akan datang.

Matlamat penubuhan jabatan untuk meningkatkan pengeluaran ikan negara, mengurus sumber perikanan secara intensif, meningkatkan perikanan laut dalam, menggalakkan ternak air tawar dan mempelbagaikan sumber perikanan.

Jabatan Perikanan menekankan aspek pengurusan sumber perikanan yang dinamik, penggunaan teknologi dan produktiviti disamping mengurangkan kadar kemiskinan di kalangan nelayan.

Langkah Jabatan Perikanan meningkatkan hasil perikanan negara ialah melalui penyelidikan. Pelbagai penyelidikan telah dilakukan dari segi pemilihan alat-alat pertanian, pengendalian tangkapan ikan, teknik pengurusan dan pembaharuan sumber, penerokaan sumber baru dan aktiviti-aktiviti lain.

Bagi menggiatkan penyelidikan, kepentingan Zon Ekonomi Ekslusif, Bahagian Pembangunan dan Pengurusan Sumber Perikanan Marin (MFRDMD) ditubuhkan pada tahun 1992. Jabatan ini menilai penemuan beberapa kawasan yang berpotensi.

Aspek penyelidikan berkaitan ekologi tidak dicemari dan meletakkan tukun-tukun tiruan sebagai tempat pembia-

kan ikan dititikberatkan. Jabatan Perikanan turut memperkenalkan bidang akuakultur untuk membekalkan udang harimau, udang galah, ikan air tawar yang bermutu tinggi.

Jabatan Perikanan turut bertanggungjawab mewujudkan taman laut dan rezab laut. Kewujudan taman laut dan rezab laut adalah bertujuan melindungi dan memelihara batu-batu karang dan segala hidupan akuatiknya dalam pengekalan sumber-sumber perikanan di perairan pantai. Sehingga kini lebih daripada 38 buah pulau yang berada kurang daripada dua batu nautika di Semenanjung dan Labuan diwartakan sebagai Taman Laut Malaysia.

iii. Jabatan Penteranagan

Objektif utama penubuhan Jabatan Penteranagan untuk mempertingkatkan pengeluaran ternakan dan meninggikan pendapatan para penternak. Selain itu dapat memperbaiki kecekapan pengeluaran berdasarkan penteranagan. Ini penting supaya sumber makanan dan keperluan dapat ditingkatkan sejajar menuhi keperluan negara menjelang tahun 2000 kelak.

Pertambahan jumlah daging, telur dan susu dalam sektor penteranagan adalah disebabkan pengenalan faktor galakan se-

erti penggunaan teknologi yang canggih. Penggunaan teknologi ini mencakupi aspek pengurusan, pengenalan baka ternakan dan meningkatkan jumlah ternakan.

iv. Jabatan Galian

Jabatan Galian merupakan satu jabatan yang terletak di bawah Kementerian Perusahaan Utama. Jabatan ini bertanggungjawab dalam pelaksanaan yang berkaitan dengan perlombongan, pemeriksaan kawasan, pengurusan, tunjukajar, khidmat nasihat dan beberapa peraturan yang ditetapkan ke atas para pengusaha.

Jabatan ini menubuhkan satu unit khas yang dikenali sebagai Institut Penyelidikan Galian (IPG) untuk meningkatkan kawasan yang dilombong, mengadakan uji kaji dan mengambil kira syarikat yang berkelayakan. Institut ini turut melahirkan ramai jurutera yang berkemahiran dalam bidang perlombongan terutama dalam mencarigali petroleum, gas asli dan bijih timah.

v. Jabatan Pengairan dan Saliran

Jabatan Pengairan dan Saliran (JPS) beroperasi pada 1 Januari

1932. Matlamat penubuhan jabatan ini ialah menyedia, melaksana dan menguruskan prasarana-prasarana pengairan, saliran dan jalan ladang dari peringkat asas sehingga mencapai tahap yang diperlukan sejajar dengan perkembangan kemajuan sektor lain.

Peringkat awal, jabatan ini mencakupi sistem pengurusan sungai hingga ke kawasan pertanian. Penggunaan teknologi moden memudahkan pengendalian projek secara terancang terutama berkaitan pengairan. Pada tahun 1972 jabatan ini bertanggungjawab mengawal dan menebat kawasan pertanian yang kerap dilanda banjir. Pada tahun 1986 pula jabatan ini ditugaskan untuk mengawal pantai supaya air masin tidak melimpah ke pantai.

Sepanjang Rancangan Malaysia Keenam, sebanyak 47

projek rancangan tebatan banjir di seluruh negara yang dibiayai sepenuhnya kerajaan. Jabatan ini merancang dan mereka bentuk sistem saliran sumber air dan projek-projek pengairan untuk pembangunan pertanian selaras dengan Dasar Petanian Negara dan juga keperluan negara.

Jabatan Pengairan dan Saliran telah menubuhkan satu bahagian khas dibahagikan kepada dua cawangan iaitu Saliran Pertanian dan Saliran Bandar. Saliran Pertanian menyedia, melaksana dan mengurus prasarana saliran pertanian dan jalan ladang yang lebih tersusun menjelang abad ke-21. Oleh itu lebih daripada 600,000 hektar tanaman padi di seluruh negara mempunyai kemudahan pengairan atas inisiatif Jabatan Pengairan dan Saliran. Ini penting untuk meningkatkan hasil padi dan menampung 75 peratus beras negara.

BAB 5

SOKONGAN PELBAGAI LEMBAGA KEMAJUAN

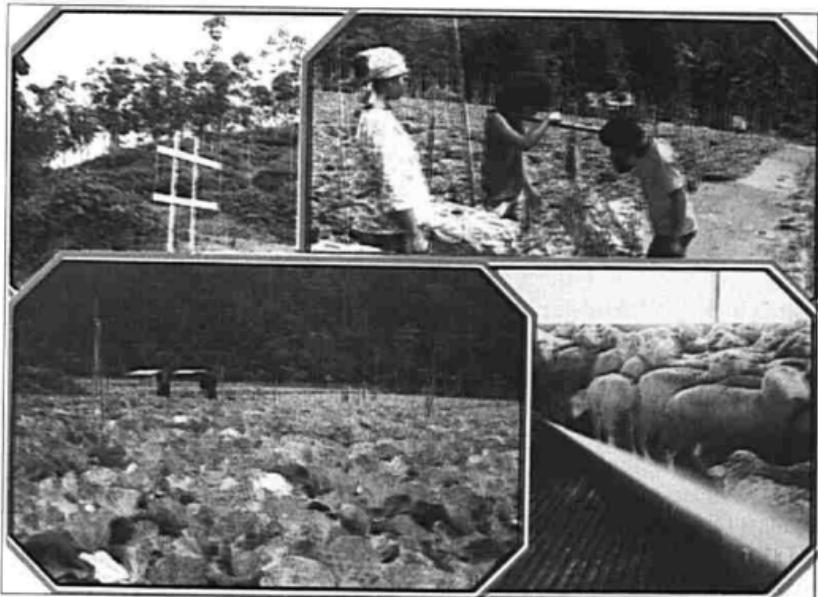
i. Lembaga Kemajuan Perindustrian Malaysia (MIDA)

Lembaga Kemajuan Perindustrian Malaysia atau lebih dikenali sebagai MIDA adalah badan yang dipertanggungjawabkan sepenuhnya dalam usaha menyelaras dan menggalakkan perindustrian di Malaysia. MIDA juga bertanggungjawab dalam pengubalan dasar-dasar yang berkaitan perindustrian,

tenaga kerja, prasarana, teknologi dan cukai.

Bagi memastikan penyelaraskan aktiviti industri berkembang, pihak MIDA telah menukuhan pelbagai cawangan di setiap negara. Objektif utama MIDA di peringkat negeri adalah memberi pelbagai nasihat, perancangan dan galakan kepada kerajaan negeri untuk menggiatkan sektor tersebut.

MIDA melebarkan sayap dengan membuka lebih banyak

FAMA bertanggungjawab memasarkan hasil-hasil pertanian dari kawasan tanaman

cawangan di luar negara. MIDA boleh didapati di beberapa bandar utama dunia seperti Singapura, Tokyo, Osaka, Seoul, Taipei, Hong Kong, Los Angeles, Chicago, Milan, Stockholm dan Sydney. Penubuhan cawangan di luar negara adalah untuk menarik lebih ramai pelabur asing ke negara ini disamping mencari pasaran yang lebih kukuh. Oleh itu MIDA terpaksa mencari beberapa peluang pelaburan dan memastikan Malaysia merupakan salah sebuah negara yang berpotensi dalam sektor industri.

MIDA sering mengadakan beberapa bengkel, seminar atau aktiviti lain di negara ini sebagai usaha penggalak pelabur asing. MIDA juga menganjurkan program kerjasama perindustrian dan teknikal dari negara-negara luar. Para pelabur asing dapat melabur dengan baik kerana jaminan MIDA terhadap pelaburan mereka adalah kukuh dan terjamin.

Pada masa yang sama MIDA menubuhkan satu badan iaitu Daftar Bakal Pelabur dan Pengilang Secara Kontrak (RICOM). Badan ini dapat membantu syarikat-syarikat mengenalpasti rakan kongsi untuk projek usahasama atau pengeluaran secara kontrak di negara ini.

MIDA bukan hanya sebagai penasihat sahaja, tetapi menjadi pusat pelaburan. Oleh itu keba-

nyakan wakil-wakil kanan kerajaan berpusat di MIDA dan para pelabur boleh mendapatkan maklumat terperinci dari MIDA.

Setiap permohonan dibuat akan diteliti di bawah dua akta iaitu Akta Penyelarasian Perindustrian 1975 dan Akta Penggalakan Pelaburan 1986. Segala permohonan sama ada yang melibatkan jenis kilang, keluasan tapak dan bentuk pasaran dapat disesuaikan. Ini sudah pasti menguntungkan kedua-dua pihak sama ada pelabur atau kerajaan Malaysia.

II. Lembaga Pemasaran Pertanian Persekutuan (FAMA)

Lembaga Pemasaran Pertanian Persekutuan atau FAMA ditubuhkan untuk menggalakkan struktur pemasaran hasil hortikultur negara terutama dalam meningkatkan pulangan kepada pengeluar melalui sumber bekalan, sistem perolehan dan pemasaran yang tersusun.

Bagi menjayakan hasrat ini FAMA menubuhkan pusat latihan di Port Dickson dengan kos pembinaan sebanyak RM7.9 juta. Institusi latihan ini mampu melahirkan beberapa usahawan dalam pertanian sebagai langkah awal untuk memajukan sektor pertanian menjelang tahun 2000 kelak.

Langkah terawal FAMA adalah menubuhkan anak syarikat yang dikenali sebagai FAMACO Sdn. Bhd. Penubuhan anak syarikat berkaitan mengedaran barangan segar, peruncitan, pemasaran dan sebagainya. FAMA merancang strategi supaya hasil-hasil hortikultur menepati pasaran, bekalan yang berpanjangan dan kemudahan pemasaran yang lebih praktikal.

Perusahaan tani merupakan satu program yang memperkenalkan sumber pendapatan tambahan kepada golongan petani. Program ini bertujuan memperkenalkan beberapa produk yang mempunyai nilai komersil dalam penghasilan serunding, jem buah-buahan, kerepek pisang atau ubi, keropok ikan dan sebagainya.

Melalui pasar tani ini, golongan petani digalakkan menyertai pelbagai kegiatan dalam memasarkan hasil pengeluaran secara individu untuk meningkatkan pendapatan yang diperolehi lebih terjamin daripada dijual kepada pemborong seperti di pasar tani Selayang dan Puchong.

Selain itu FAMA juga bertanggungjawab mencari maklumat pasaran yang tepat. Maklumat adalah untuk memastikan pengeluaran dapat dipasarkan dengan mudah. Oleh itu FAMA perlu mengesan permintaan, bekalan dan penyelidikan pasaran.

iii. Lembaga Kemajuan Pertanian Muda (MADA)

Lembaga Kemajuan Pertanian Muda atau MADA adalah projek pembangunan di kawasan luar bandar. Lembaga ini dilancarkan sejak Rancangan Malaysia Pertama lagi dengan kos pembinaan sebanyak RM238 juta dan keluasan kawasan yang diwartakan adalah 125 987 hektar. Negeri yang dijadikan kawasan MADA ialah selatan Perlis (20,304 hektar) dan barat laut Kedah (105 683 hektar).

Rancangan Pengairan Muda ditubuhkan sejak dasar kerajaan menambah keluasan tanaman padi negara dan meningkatkan pengeluaran padi. Ini penting untuk menampung permintaan yang meningkat hampir setiap tahun.

Lembaga ini bertanggungjawab menyelenggara Rancangan Perairan Muda untuk golongan petani. Ini untuk meningkatkan pendapatan golongan petani dan mampu menanam padi secara sistematis.

Kemudahan disediakan lembaga ini ialah membina terusan sepanjang 115 km, 2358 km tali air, 99 km ban pantai dan 925 km jalan ladang. Kemudahan para petani dalam jangka panjang atau persediaan menjelang tahun 2000 kelak.

iv. Lembaga kemajuan Pertanian Kemubu (KADA)

Lembaga Kemajuan Pertanian Kemubu (KADA) adalah badan yang ditubuhkan untuk mengurangkan kemiskinan di kalangan para petani di kawasan KADA. Sehingga kini lebih daripada 50 000 keluarga petani mendapat faedah daripada badan tersebut.

Kawasan KADA mencakupi lima buah daerah di Kelantan iaitu Kota Bharu, Pasir Puteh, Bachok, Pasir Mas dan Tumpat. Kelima-lima daerah ini merangkumi seluas 60 438 hektar tanah.

Bagi menjayakannya, KADA telah mengadakan pelbagai

program secara berperingkat. Penubuhan Pengairan Salur pada tahun 1951 meliputi kawasan sawah seluas 775 hektar. Program kedua pula adalah Rancangan Pengairan Pasir Mas yang meliputi kawasan seluas 1 875 hektar, sedangkan Rancangan Pengairan untuk kawasan seluas 8 630 hektar. Rancangan Pengairan Alor Pasir mengusahakan tanah seluas 505 hektar dan Rancangan Pengairan Kemubu mencakupi keluasan tanah seluas 19 655 hektar.

Keluasan tanah untuk projek di bawah KADA terus meningkat disebabkan banyak kawasan padi yang diusahakan sebanyak dua kali setahun. Penanaman

MATRADE juga turut membuka peluang dalam sektor pelancongan

Pembangunan perlu disokong oleh kewangan yang kukuh

padi dipergiatkan untuk menampung keperluan beras negara pada masa hadapan.

PERANAN BADAN-BADAN SOKONGAN

Bagi memastikan pembangunan negara sentiasa berada di atas paras yang membanggakan, pelbagai institusi atau badan ditubuhkan untuk menyokong sektor ini. Ini penting kerana setiap badan perlu menyokong kemajuan dari semua aspek sama ada secara langsung ataupun tidak langsung.

i. Syarikat Permodalan Kemajuan Perusahaan Malaysia Berhad (MIDF)

Syarikat Permodalan Kemajuan Perusahaan Malaysia atau Malaysian Industrial Development Finance Berhad (MIDF) adalah sebuah institusi pembangunan kewangan yang telah ditubuhkan pada 30 Mac 1960. Pembentukan syarikat ini untuk menjayakan kecemerlangan sektor industri dengan menyediakan pinjaman jangka sederhana dan panjang kepada para pengusaha yang berpotensi.

Pinjaman MIDF tertakluk ke

atas aset tetap untuk industri yang baru dibina sehingga mencapai tahapkemajuan yang baik. Pembayaran ansuran boleh dilakukan antara tiga hingga lapan tahun.

MIDF turut melancarkan beberapa skim pinjaman seperti Tabung Usahawan Baru, Pinjaman Program Galakan Industri Kecil dan Sederhana, Skim Modernisasi dan Automasi untuk Industri Kecil dan Sederhana, Tabung Penyelarasaran Perindustrian, Tabung Perindustrian Bumiputera dan Skim Pinjaman Tabung Pembangunan ASEAN-Japan (AJDF). Kini MIDF telah meluluskan lebih 5 550 pinjaman yang melibatkan wang sejumlah RM3 bilion.

Selain itu MIDF telah membuka lebih banyak institusi kewangan yang berkaitan seperti Malaysian Industrial Estates Sendirian Berhad, Malaysian International Merchant Bankers Berhad, MIDF Consultancy and Corporate Service Sdn. Bhd dan sebagainya.

II. Bank Pertanian Malaysia

Bank Pertanian Malaysia (BPM) ditubuhkan di bawah Akta Parlimen pada 1 September 1969. Bank Pertanian adalah sebuah institusi kewangan yang menyediakan kredit dalam sektor pertanian.

Peranan Bank Pertanian untuk membangun dan memodenkan pertanian sejarah dengan perkembangan sektor lain dalam ekonomi negara. Bagi memastikan usaha ini berjaya, BPM menyediakan pelbagai kemudahan yang mencakupi perancangan dan pengurusan berkaitan pertanian.

Program pinjaman ini untuk memodenkan dan membangunkan sektor pertanian melalui penyediaan kredit dan kepakaran dalam pengurusan projek. Program pinjaman diberikan kepada petani, penternak dalam usaha meningkatkan hasil keluaran.

iii. Perbadanan Pembangunan Perdagangan Luar Malaysia (MATRADE)

Perbadanan Pembangunan Perdagangan Luar Malaysia (MATRADE) ditubuhkan pada 1 Mac 1993 sebagai badan menggantikan pusat Perdagangan eksport Malaysia (MEXPO). Badan ini ditugaskan membantu dan membangunkan perdagangan luar negara ke atas barang eksport.

Bagi mencapai aspek tersebut MATRADE mempunyai pelbagai fungsi dan matlamat. Antaranya ialah melaksanakan pelbagai struktur pemasaran eksport negara, menggalakkan pengeksporatan, membuat penye-

lidikan secara komersil, mengadakan pelbagai program kemahiran bercorak antarabangsa, melindungi kepentingan perdagangan, membantu bidang-bidang perkhidmatan dan berhubungan berkaitan perdagangan dan menasihati kerajaan mengenai perdagangan.

Bagi mencapai hasrat ini badan ini telah mewujudkan lima biro iaitu biro hal ehwal korporat, biro maklumat perdagangan, biro galakan perdagangan, biro khidmat nasihat dan latihan perdagangan dan biro penyelidikan dan pembangunan perdagangan.

Biro hal ehwal korporat merancang aktiviti berkaitan kewangan, pentadbiran MATRADE. Biro ini memperkenalkan MATRDE ke peringkat antarabangsa dan menjalinkan hubungan baik pelbagai jabatan dan negara. Biro maklumat perdagangan pula menyediakan satu data mengenai perdagangan antarabangsa secara keseluruhannya.

Biro galakan perdagangan diwujudkan untuk merancang perdagangan Malaysia di pasaran

tempatan dan luar negara. Biro khidmat nasihat dan latihan perdagangan pula bertanggungjawab merangka dan melaksanakan pelbagai program latihan untuk eksport. Manakala Biro penyelidikan dan pembangunan perdagangan merancang pembangunan perdagangan seperti pasaran di peringkat antarabangsa.

iv. Perbadanan Produktiviti Negara (NPC)

Perbadanan Produktiviti Negara (NPC) ditubuhkan dalam tahun 1963. Badan ini juga dikenali sebagai Pusat Daya Pengeluaran Negara. Matlamat utama NPC adalah membantu pertumbuhan ekonomi negara melalui produktiviti dan kualiti. NPC menyediakan input yang benar-benar berkualiti, meningkatkan kemahiran tenaga kerja dan menjadikan sektor perindustrian terus berjaya.

NPC mengadakan pelbagai program seperti penyelidikan, latihan dan pengurusan bermaklumat. Dijangkakan NPC mampu melahirkan banyak tenaga kerja di semua peringkat.

BAB 6

SOKONGAN PELBAGAI INSTITUSI PENYELIDIKAN

i. Institut Penyelidikan dan Kemajuan Pertanian Malaysia (MARDI)

Institut Penyelidikan dan Kemajuan Pertanian Malaysia (MARDI) adalah badan yang bertanggungjawab menghasilkan pelbagai jenis varieti-varieti pertanian. Institut ini mempunyai kelengkapan pelbagai sudut sama ada kepakaran, penggunaan alat-alat teknologi dan

sumber ilmu yang khusus dalam bidang pertanian.

Penubuhan institut ini telah menemui pelbagai jenis varieti yang bermutu seperti pembekuan *cryogenic* untuk ulas nangka tanpa menjaskannya rasa, warna dan keadaan semula jadi buah untuk menembusi pasaran antarabangsa.

MARDI juga sedang mencari alternatif baru bagi mengeksport udang harimau yang masih hi-

Pegawai PORIM sering melakukan tinjauan ke ladang-ladang kelapa sawit

dup keluar negara. Kebanyakan udang harimau dipekkan ke dalam habuk kayu yang disejukan. Oleh itu udang dapat hidup selama 24 jam dan mengekalkan kesegaran udang sehingga dibawa masuk ke pasaran antarabangsa.

Dalam tanaman kopi dan tembakau, terdapat biji benih kopi yang bermutu tinggi dihasilkan seperti kopi polihibrid MKL 1 dan MKR 1. Kopi ini menghasilkan buah yang lebih besar dan cepat matang. TAPM 36 adalah varieti tambahan yang telah dihasilkan adalah cepat matang dan mampu menghasilkan pendapatan yang lumayan.

Penanaman padi pula banyak yang telah dihasilkan. Antaranya MR 143, MR 144, MR 151 dan MR 159 yang menghasilkan padi yang cukup banyak dalam masa yang singkat.

Selain itu, MARDI juga bertanggungjawab mengenalkan pelbagai jenis jentera baru dalam sektor pertanian seperti penggunaan traktor serba boleh. Traktor ini boleh melakukan pelbagai aktiviti seperti membajak, merata tanah, menabur benih dan menyembur racun. Adalah dijangka peranan MARDI lebih berat menjelang tahun 2000, kerana sektor pertanian dijangka mendapat saingan dari sektor lain.

ii. Institut Penyelidikan Kepala Sawit (PORIM)

Institut Penyelidikan Kelapa Sawit (PORIM) ditubuhkan untuk menggalakkan keluaran berasaskan minyak kelapa sawit di pasaran antarabangsa. Institut ini juga menjalankan penyelidikan untuk mengukuhkan industri tersebut. PORIM juga bersedia bekerjasama dengan syarikat-syarikat perladangan lain untuk penyelidikan dan penghasilan produk berasaskan kelapa sawit.

PORIM telah menujuhkan satu unit iaitu Unit Risikan Minyak Kelapa Sawit yang bertanggungjawabkan mengekal pasti prospek dan strategi industri minyak kelapa sawit di peringkat antarabangsa.

Unit Risikan Minyak Kelapa Sawit juga berperanan menilai perdagangan, pasaran dan pengeluaran, risikan untuk bijian minyak, minyak dan lemak. Secara tidak langsung dapat meningkatkan pertumbuhan industri kelapa sawit.

iii. Perbadanan Pembangunan Teknologi

Perbadanan Pembangunan Teknologi melakukan kerjasama dalam bidang teknologi melalui pemindahan teknologi canggih. Ini sejajar dengan perkemba-

ngan teknologi yang semakin bertambah di negara ini.

Perbadanan Pembangunan Teknologi telah membuat pelaburan yang cukup besar. Penyaluran modal dalam Bursa Saham Kuala Lumpur dan galakan aktiviti berteknologi tinggi. Pada masa yang sama badan ini juga menghantar lebih ramai pelajar berpotensi ke negara-negara maju untuk mempelajari teknologi di negara tersebut.

Badan ini turut melakukan hubungan yang baik dengan negara-negara maju. Pada tahun 1996 sebanyak RM87 juta dilaburkan oleh 34 syarikat dan empat daripadanya terletak di Amerika Syarikat. Antara pengeluaran barang-barang yang berorientasikan teknologi tinggi seperti elektronik, teknologi maklumat, teknologi strategi dan sebagainya.

iv. Bahagian Kajian Sains Angkasa (BAKSA)

Bahagian Kajian Sains Angkasa atau BAKSA merupakan teraju dalam menyediakan garis panduan dan mengawasi pembangunan sains angkasa di Malaysia melalui pendidikan dan penyelidikan.

Program mikrosatelit kebangsaan telah mendapat sokongan pihak kerajaan dan swasta. Satelit ini telah membawa

muatan seberat 50 kg dan dilengkapi peralatan deria dan radio untuk mengesan jerebu dan masalah pencemaran di ruang angkasa Malaysia. Pada masa yang sama juga terdapat undang-undang yang melibatkan pelancaran Measat oleh Binariang Sdn. Bhd.

v. Pusat Maklumat Sains dan Teknologi Malaysia (MASTIC)

Pusat Maklumat Sains dan Teknologi Malaysia juga dikenali sebagai MASTIC membantu Kementerian Sains Teknologi dan Alam Sekitar untuk mengubal pembangunan sains dan teknologi.

Putus ini merancang pendidikan, penyelidikan dan pembangunan yang berasaskan sains dan teknologi di negara ini. Oleh itu pusat ini turut menawarkan maklumat khusus dan perkhidmatan analitikal kepada syarikat atau individu untuk mengetahui perkembangan sains dan teknologi di negara ini.

vi. Taman Teknologi Malaysia (TTM)

Taman Teknologi Malaysia (TTM) merupakan satu kawasan yang dilengkapi dengan teknologi baru di negara ini. Taman ini

juga menempatkan pelbagai syarikat yang berasaskan teknologi dan penyelidikan.

Taman Teknologi Malaysia ini menyediakan tenaga pakar, prasarana dan perkhidmatan sokongan kepada badan-badan yang berminat ke arah ini. Oleh itu kampus Taman Teknologi Malaysia (TTM) dibina di Bukit Jalil yang menempatkan 100 syarikat dan merupakan yang terbesar di dunia.

vii. Institut Penyelidikan Tenaga Nuklear Malaysia (MINT)

Institut Penyelidikan Tenaga Nuklear Malaysia atau MINT merupakan satu institut yang memperkenalkan dan membangunkan pengurusan sains dan teknologi nuklear. Institut ini membuat penyelidikan berkaitan tenaga nuklear dan penggunaan teknologi penciptaan di masa hadapan.

Antara projek yang dilakukan MINT ialah:

- i. Menyediakan loji perintis untuk pem vulkanan susu getah dan memproses tangkai kelapa sawit untuk makanan haiwan ruminan.
- ii. Menghasilkan radio farma-seuntikal untuk merawat pelbagai jenis penyakit.

- iii. Menguruskan alam sekitar dan mengesan pencemaran.

SOKONGAN PERDAGANGAN

Kerajaan menyediakan pelbagai program untuk meningkatkan ekonomi negara. Oleh itu kerajaan telah melakukan pelbagai program yang bertaraf antarabangsa. Sokongan Perdagangan penting untuk memastikan eksport negara berterusan menjelang tahun 2000 kelak. Langkah ini adalah sejarah dengan pertumbuhan penduduk negara ASEAN yang terus meningkat setiap tahun. Dengan ini dijangka eksport negara turut meningkat dalam usaha kerajaan menjadi negara maju menjelang alaf akan datang.

i. Hubungan Perdagangan Dua Hala

Hubungan Perdagangan Dua Hala merupakan satu polisi perdagangan yang membentuk strategi meningkatkan ekonomi negara. Antara negara sasaran yang ialah Negara Selatan-selatan yang mempunyai hubungan yang cukup baik.

Kerajaan telah mengadakan beberapa program untuk merangka dan menyelaraskan Perjanjian-perjanjian Perdagangan

Kastam sering mengawasi perairan negara dari terus dicerobohi

dan Suruhanjaya Bersama Perdagangan. Perjanjian-perjanjian tersebut memberi khidmat nasihat kepada pengekspor atau pengimpor Malaysia mengenai pasaran dan membantu menyelesaikan masalah-masalah perdagangan.

Antara program yang dijalankan mencakupi aktiviti perdagangan seperti melawat beberapa buah negara untuk mencari rakan kongsi dalam perdagangan antarabangsa.

Hubungan Perdagangan
Dua Hala juga dijangka meningkatkan pelaburan dalam dan luar negara, mengadakan delegasi keluar negara dan mengalukan kunjungan negara-negara luar, mengawasi perdagangan dan menganalisa prestasi perdagangan dua hala. Dengan ini secara tidak langsung dapat memastikan kelancaran dagangan negara.

ii. Hubungan Perdagangan Pelbagai Hala

Hubungan Perdagangan Pelbagai Hala merupakan tanggungjawab kerajaan untuk menyelaras pendirian negara dengan melakukan hubungan serantau. Hubungan ini menjamin penyertaan negara secara lebih berkesan dalam beberapa persidangan yang membabitkan ekonomi dunia.

Persidangan yang sering dilakukan oleh badan dunia adalah untuk mengeratkan hubungan ekonomi ialah UNC-TAD, WTO/GATT, ESCAP dan termasuk beberapa persidangan lain seperti OIC, Komanwel, APEC dan G 15. Perhubungan perdagangan dijangka meningkatkan nilai eksport negara.

BAB 7

KERJASAMA PELBAGAI NEGARA

Sokongan perdagangan kerajaan perlu untuk menyediakan khidmat sokongan kepada para pelabur tempatan ke luar negara. Bahagian ini bertanggungjawab memproses dan memastikan Sijil Tempasal untuk barang Malaysia di bawah Skim Sistem Keutamaan Am (GSP) dan memberi khidmat nasihat para pelabur mengenai skim tersebut. Melalui skim ini penambahan dilakukan dalam sektor perindustrian.

Bahagian ini juga menge luarkan lesen import dan eksport untuk barang di bawah Akta Kastam, Larangan Import dan Perintah Eksport. Oleh itu secara tidak langsung dapat menambahkan nilai eksport negara ke peringkat antarabangsa.

i. Kerjasama Ekonomi ASEAN

ASEAN adalah singkatan Association of Southeast Asian Nations yang telah ditubuhkan pada 8 Ogos 1967 oleh kerajaan Malaysia, Indonesia, Filipina, Singapura dan Thailand. Brunei menyertai ASEAN pada 7 Janu-

ari dan seterusnya tiga negara yang lain seperti Kemboja, Laos dan Vietnam pada tahun 1997.

Penubuhan ASEAN adalah berdasarkan kerjasama serantau bagi mewujudkan keamanan dan kemakmuran di Asia Tenggara. Tujuan ASEAN ialah menggalakkan pertumbuhan ekonomi, kemajuan sosial dan perkembangan kemudahan di rantau Asia Tenggara untuk dinikmati secara bersama.

Oleh itu setiap negara anggota digalakkan menjaga keamanan dan kestabilan politik dengan mematuhi prinsip-prinsip Piagam Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu. Oleh itu ASEAN bukanlah pakatan tentera yang mengancam negara-negara di luar Asia Tenggara.

Persetujuan mengenai ekonomi telah dicapai apabila negara-negara ASEAN mencapai persetujuan melaksanakan lima projek Baja Urea ASEAN di Indonesia, Projek Urea ASEAN di Malaysia, Projek Fabriksi Tembaga ASEAN di Filipina, Projek Vaksin Hepatitis B di Singapura dan Projek Garam Batu-Abu Soda di Thailand pada tahun 1976.

Projek-projek Baja Urea ASEAN di Indonesia dan Malaysia telah memulakan pengeluaran secara komersil. Projek Fabrikasi Tembaga ASEAN masih belum memulakan pengeluaran. Projek Vaksin Hepatitis B ASEAN dan Projek Garam Batu-Abi Soda diganti dengan projek lain yang lebih menguntungkan. Selain itu terdapat beberapa peraturan perdagangan istimewa bertujuan menambahkan perdagangan intra-ASEAN. Negara-negara dalam ASEAN telah ber-setuju mengurangkan kadar tarif pelbagai jenis barang.

Kerjasama ekonomi ASEAN adalah membanggakan. Lain-lain perkara yang difikirkan ialah mengenai mengenai isu-isu kebebasan perdagangan, masalah berkaitan eksport komoditi, masalah hutang dan kadar faedah yang tinggi. ASEAN sering mengadakan dialog dengan negara-negara lain. Dialog ini untuk mempertingkatkan kerjasama ekonomi, memperluaskan pasaran dan kestabilan harga dan sebagainya.

Dari segi budaya pula, ASEAN membantai kegiatan kebudayaan dengan menggalakkan pertukaran filem, mengadakan bengkel lukisan, pertandingan filem dan sebagainya.

Dalam hal yang berkaitan dengan pendidikan dan kesihatan pula, ASEAN sering menganjurkan beberapa seminar,

program latihan dan penyelidikan. Selain itu terdapat kerjasama dalam pengawalan dadah dan merancang mengadakan bengkel dan kursus yang berkaitan penyalahgunaan dadah mulai tahun 1985.

Dalam bidang politik pula, ASEAN mewujudkan Zon Aman, Bebas dan Berkecuali (ZOPFAN) di rantau Asia Tenggara pada tahun 1971 bagi mengelakkan campurtangan kuasa-kuasa besar dalam ASEAN.

Bagi menguatkan lagi hasil eksport negara, kerajaan memainkan peranan penting dengan mengadakan pelbagai hubungan serantau. Antara hubungan yang paling penting dalam memberi sumbangan ke atas ekonomi negara ialah kerjasama ekonomi ASEAN dengan membincangkan ekonomi negara serantau untuk meninjau tentang prospek eksport negara menjelang tahun 2000 kelak.

ii. **Zon Aman, Bebas dan Berkecuali (ZOPFAN)**

Konsep Zon Aman, Bebas dan Berkecuali (ZOPFAN) telah diumumkan oleh menteri-menteri luar ASEAN melalui Deklarasi Kuala Lumpur pada 27 November 1971. ZOPFAN meliputi negara-negara di Asia Tenggara.

ZOPFAN berperanan untuk menjamin keamanan dan kesta-

bilan politik di ASEAN dan mengelakkan campur tangan politik dan ketenteraan kuasa-kuasa besar seperti Rusia, China dan Amerika Syarikat. Oleh itu setiap ASEAN menentukan sendiri pengunduran tentera asing di negara masing-masing. Oleh itu setiap hubungan dengan kuasa-kuasa luar harus berasaskan Dasar Berkecuali.

ZOPFAN telah menggariskan sebarang pertikaian di Asia Tenggara yang diselesaikan melalui rundingan. Memandangkan idea penubuhan ini baik, ZOPFAN mendapat sokongan moral dari Kesatuan Eropah, Negara-negara Berkecuali, Persidangan Komanwel dan sebagainya.

iii. Zon Ekonomi Ekslusif

Zon Ekonomi Eksklusif atau ZEE mencakupi keluasan laut sepanjang 320 kilometer dari pantai sesebuah negara seperti yang terkandung dalam Undang-undang Laut 1982 di Konvensyen Pertubuhan bangsa-bangsa bersatu.

Setiap negara yang mempunyai pantai bebas mengurus sumber-sumber alam seperti perikanan dan petroleum yang terdapat di kawasan tersebut termasuk dasar laut. Sebagai negara yang di lingkungan laut, Malaysia menuntut haknya di kawasan ZEE yang merangkumi kawasan laut sejauh 320 km dari pantai di Laut China Selatan.

Negara kita memperluaskan industri perikanan laut dalam untuk memastikan keselamatan nelayan tempatan. Oleh itu rondaan di dalam kawasan ZEE sering dilakukan. Pada tahun 1987 Malaysia dan Thailand telah memeterai satu perjanjian untuk meneroka bersama peangkapan ikan laut dalam.

iv. Pergerakan negara-negara Berkecuali

Pergerakan Negara-negara Berkecuali merupakan satu gabungan antara negara-negara membangun di Asia, Afrika dan Amerika Latin.

Objektif yang terkandung dalam persidangan Afro-Asia 1955 di Bandung Indonesia adalah menghormati hak asasi manusia, selaras dengan prinsip piagam pertubuhan bangsa-bangsa bersatu.

Selain itu pergerakan ini juga menghormati kedaulatan dan kekuahan wilayah semua negara, mengakui persamaan semua ras dan negara, mengelakkan campur tangan dalam hal-ehwal sesebuah negara, menyelesaikan semua pertelingkahan antarabangsa secara aman seperti perundingan dan memajukan kepentingan bersama. Oleh itu Malaysia telah menyokong dasar Pergerakan Negara-negara Berkecuali dan menyertai persidangan dengan mempunyai beberapa pejabat di negara-negara berkecuali.

KESIMPULAN

Sememangnya dasar-dasar yang dilakukan oleh kerajaan adalah untuk memastikan Malaysia mencapai tahap yang membanggakan. Dasar-dasar ini adalah penting untuk memastikan supaya pembangunan negara ini dapat dirancang dengan baik.

Rancangan pembangunan lima tahun yang dijalankan sejak tahun 1950 hingga kini merupakan asas pembangunan di semua sektor. Dasar Ekonomi Baru dan

Dasar Pembangunan Nasional sebagai usaha untuk mengurangkan kemiskinan di kalangan rakyat Malaysia. Lain-lain dasar adalah sebagai pelengkap kepada dasar yang sedia ada.

Dasar-dasar ini dijangka akan terus dilakukan oleh kerajaan sehingga mencapai tahap kemajuan menjelang alaf akan datang. Ini penting supaya dasar-dasar tersebut boleh dijadikan sebagai pemangkin ke arah pencapaian negara.